

Hlasatel byl založen
1. května 1891

Second Class Postage Paid at Berwyn, Illinois

DENNÍ HLASATEL

Czechoslovak Daily Herald

Founded - Založen 1891

1891 - 1994
103
YEARS OF
PUBLISHING

USPS 002670 • VOL. CII

STŘEDA 25. května 1994 - ČÍSLO 4 - WEDNESDAY MAY 25, 1994

Dnešní cena \$1.00

■ NAIROBI, Keňa

Rebelové v neděli dobyli strategických pozic v boji o hlavní město Rwandy zabráním mezinárodního letiště a blízké vojenské základny u Kigali, odkud vládní vojsko uprchlo. Ale v pondělí se vojsko vrátilo a bojovalo, aby dobylo zpět, co ztratilo, právě o pár hodin dříve, než mělo nabýt platnosti dočasné příměří.

Rebelové jsou většinou členové menšinového kmene Tutsi; Hutus kontrolují vládu a vojsko. Krvávé boje začaly když prezident Juvenal Habyarimana kmene Hutu byl zabit při podezřelém zřícení letadla v Kigali 6. dubna. Prezidentská garda a nějaké armádní jednotky a záškodníci, zorganizovaní extrémními politiky Hutu zabíjeli civilisty kmene Tutsi. Bylo zabito asi 200,000 lidí.

Rebelové Vlastenecké fronty ve Rwandě zpívali v neděli po vítězství, když vyhnali vládní vojsko ze základny u hlavního města Kigali.

Provolání k lidu Československé republiky

Drazi spoluobčané,

Situace v naší zemi je tak vážná, že není možno již mlčet. Naše země je ve smrtelném nebezpečí. Představitelé našeho státu jednají v příkrém rozporu s vůlí a zájmy lidu a země. Jejich jednání a vystupování po celou dobu jejich nadvlády uráží a ponižuje důstojnost a hrdost našeho státu a je v příkrém rozporu s vůlí lidu, normou lidského soužití, demokratického pojetí života společnosti a lidského humanismu vůbec.

Chceme-li být právním a demokratickým státem, chceme-li být ústavním státem, chceme-li budovat společnost na morálních a demokratických principech, musíme se zbavit všeho, co nám v tom brání. Nemůžeme mlčet k tomu, že komunisté přivedli náš stát na

Pokrač. na str. 4

Dvojí měřítko sdělovacích prostředků

Mike Blair
Spotlight, 2. května 1994

Provládní sdělovací prostředky pokračují v neztenčené míře v láskyplném obdivování a chránění prezidenta Clintona bez ohledu na rostoucí list nerozvázných indiskrétních prohřešků.

Tyto sdělovací prostředky nadále pomíjejí mimomanželské aféry prezidenta Billa Clintona, ačkoliv menší veřejná postava jako je senátor Bob Packwood (R-Oregon) je stále pranýřována na předních stránkách tisku po celé Americe přesto, že jde o daleko méně nechutné epizody než ty, z nichž je obviňován Clinton.

Měsíčník Spotlight ve svém čísle ze dne 7. února t.r. přinesl zprávu, jak pokračování na str. 5

Anarchie v Evropě - znovu?

Bylo to příliš dobré, aby to vydrželo.

Berlínská zeď byla stržena v r. 1989, a bylo mnoho řečí o "mírové dividendě".

Východní Evropa konečně dosáhla svobody od sovětské nadvlády. Pak v r. 1991 se sám Sovětský svaz zhroutil, a Jelcin nahradil Gorbačova. Političtí vůdcové na západě ohlásili konec studené války a slíbili, že se soustředí na "globální hospodářství v míru".

Ale teď máme Rusko. Jeho hospodářství je na hromadě. Politika prezidenta Jelcina se zprvu pokoušela vést stát k tržnímu hospodářství a západní vůdcové to zcela správně schvalovali. Ale bylo naivní očekávat, že zásady Adama Smithe se okamžitě ujmou v hospodářství, které bylo z větší části skoro jedno staletí kolektivizováno. Proto by nemělo překvapovat, že Rusové, zklamaní každodenním strádáním a nevykonností, se obracejí k nebezpečnému demagogovi jako je pan

Pokrač. na str. 2

Ach ta přísloví

Dr. Benedikt Komár, Chrudim

Jedno české přísloví praví, že ten kdo lže, ten také krade! Pokud je toto přísloví pravdivé, o čemž ani mžikem oka nepochybuji, platí též obráceně. Tedy, že ten kdo krade, také lže! Vzhledem k tomu, že naše přísloví a jejich pravdivost ověřovaly celé generace, stojí se podívat na to, jak se uplatňují tyto pravdy našich dědů a pradědů v naší současnosti.

Budeme-li zkoumat aplikaci uvedeného přísloví na komunisty, dojdeme k zajímavým závěrům. Potvrdí se nám všechny známé skutečnosti. Vždyť velmi dobře víme, a bylo to také i prokázáno, jak nám komunisté v mnohém drze lhali. Tedy "ergo kladívko", jak říkával náš latinář, zákonitě také kradli! A to se také v plném rozsahu potvrdilo! Nyní, tři roky po nešťastné "sakramentské revoluci", lžou současní představitelé nezničené komunistické strany (jen se jemně přejmenovala z KSČ na KSČM, ale opravdu jen jemně!) neochvějně dál. V tom jsou

Pokrač. na str. 3

ZPRÁVY

■ Slovensko

Očekává se, že dřívější komunisté vyhrají na Slovensku - Nový vyslanec Slovenska řekl v interview s Washington Times, "je možnost návratu Vladimíra Mečiara, který měl 'zásluhu' na rozdělení Československé republiky, k vládě." Je považován za tvrdého dřívějšího komunistu, a je proti demokracii a hospodářské reformě. Vyslanec Dr. Richard Lichardus řekl, že vidí v budoucnosti politický boj. Mluvil právě když končily parlamentní volby, ve kterých se očekává, že vyhrají "dřívější" komunisté. Prezidentské volby budou 30. září.

■ SKOPLJE, Makedonie

Nepatrná zemička Makedonie, začíná vrávorat v boji o svůj život. Srbsko zesílilo své vojsko na severu a opakuje útoky na makedonskou oblast. A na jihu Řecko, zataženo do nacionalistického šílenství na Balkáně, uvalilo na Makedonii obchodní embargo, aby ji donutilo změnit jméno. Ale embargo Spojených národů na Srbsko, které bylo kdysi největším obchodním partnerem Makedonie, zmrzačilo její hospodářství již před řeckým embargem.

Společnost národů poslala do Makedonie 1,000 vojáků a postavila je hlavně podél srbských a albánských hranic, aby zabránila rozšíření balkánské války na celou jižní Evropu. Spojené státy přispěly 500 vojáků, ale prezident Clinton, pod tlakem řeckého lobby ve Spojených státech, nedal vládě ve Skopje plné diplomatické uznání. Makedonci se na to dívají jako na nedůslednost. Uznání Spojených států by pomohlo jejich boji o nezávislost.

Makedonie je ohrožena ze tří stran, a má pouze 15,000 vojáků, nemá žádná letadla ani vrtulníky, má jen piloty. A rozhodně se nevzdává svého jména.

■ MALPASSE, Haiti

Ozbrojení haitští vojáci pozorovali, jak pašeráci udělali frašku z údajně zesíleného embarga Spojených národů na Haiti. Posílali stovky galónů gasolinu a oleje z Dominikánské republiky. Lodě přistávaly každých pět minut se

čtyřmi až pěti muži, kteří skládali pěti až desetigalonové nádoby s pohonnými látkami pro lidi na haitské straně, kteří je pak prodávají na černém trhu. Haitská pohraniční stráž a pomocní ozbrojení civilisté dovolili, aby gasolin byl naložen na dopravní prostředky a odvezen do hlavního města Port-au-Prince.

Ozbrojení muži donutili zahraniční turisty v Malpasse, aby asi po půlhodince odjeli.

Embargo bylo uvaleno proto, aby haitská armáda vrátila moc první svobodně zvolené vládě, která byla svržena v r. 1991. Spojené státy nevyloučily možnost vojenského zásahu aby znovu zavedly v Haiti demokracii, jestli embargo zklame.

■ Maďarsko

Dřívější komunisté se vrátili k moci v Maďarsku v druhých demokratických volbách od druhé světové války. Dnes si říkají socialisté, a vyhráli 32% hlasů. Jejich spojenci v socialistické Svobodné demokratické straně získali 19%, a budou požádáni, aby se k nim připojili v koaliční vládě. Analytici říkají, že Maďaři jsou přesyceni útrapami, které způsobil pád komunismu, a volili pro hospodářskou bezpečnost. Mnozí cizinci vidí Maďarsko jako nejúspěšnější model pro jiné země východního bloku.

■ WASHINGTON

Sekretářka zdravotnictví Donna Shalala v neděli řekla, že schválení potratové drogy RU 486 nepovede k většímu množství potratů ve Spojených státech, a že doufá, že Food and Drug Administration (FDA) drogu schválí.

"Potrat je zákonný ve Spojených státech," řekla a podle jejího mínění by neschválení bylo opravdu špatné pro ty, "kteří by měli mít přístup k bezpečnému a doufáme, výjimečnému potratu."

Očekává se, že FDA drogu schválí, a mohla by být k dostání během dvou let.

Francouzský výrobce minulý týden řekl, že daruje svůj patent organizaci Population Council, která je nevýdělečná, a ta bude drogu zkoušet, počínaje letos na podzim.

RU-486 lze použít do konce sedmého týdne těhotenství. Evropské studie ukazují 97% úspěchu.

Anarchie v ...

Žirinovský.

Ale ruské hospodářství není tím jediným problémem. Miliony etnických Rusů žijí na Ukrajině, v pobaltských státech a v jiných dřívějších sovětských republikách. Režim v Moskvě si již dělá nároky na roli "ochránce" těchto Rusů a jiných etnických menšin v těchto oblastech. (Vyhlídka na ruské vojsko s bleděmodrými barety a pohybující se skrz nově nezávislé státy není jaksi utěšující myšlenka.) Ten režim také dal na vědomí, že Rusko plně zamýšlí hrát vůdčí roli ve východní Evropě.

Nově osvobozené národy východní Evropy ze své strany pokračují v opakování svých chyb let dvacátých a třicátých. Jsou rozbity a roztrženy na tucet ministátů. Skoro čtyřicet let čeští vůdcové za hranicemi udržovali naživu myšlenku osvobození od sovětské tyranie. Během tří let po dosažení tohoto osvobození se jejich stát rozštěpil na dvě části. A nezbyvá co říci o hrúzách v bývalé Jugoslávii.

Ale vraťme se k zboření Berlínské zdi. Německo je znovu sjednoceno. V té zemi také několik důležitých vůdců udržovalo naživu ideál svobody během temných let rozdělení. Avšak nynější sjednocení přineslo s sebou množství problémů. Návist k cizincům se projevila v častém výbuchu nastražených bomb a zapalování domů, a němečtí "skinheads" se dokonce odvážili zbit amerického olympijského atleta. Mezitím nezaměstnanost po celém Německu vzrostla asi na 10 procent - nejvyšší od režimu Adolfa Hitlera.

Podívejme se na situaci s chladnou rozvahou. Rusko nebude mít brzy tržní hospodářství. Nestane se brzy demokracií. A nepřestane brzy být útočným jako bylo dříve.

Těch několik malých států, přikrčených k západní hranici Ruska, má obavy. Spojené státy, k neuvěření, odmítly podporovat jejich žádosti o plné členství v NATO, a tím zvýšily jejich pocit izolovanosti. Protože - podívejme se na možnost, kdyby Rusko začalo zasahovat do východní Evropy - stálo by sjednocené Německo nečinně mimo? Naposled, když se taková scéna odehrála, ty dvě strany se dohodly setkat se u společných hranic - uprostřed Polska.

Zatím pokračují Spojené státy ve svém "kazatelství". Odsuzujeme genocidu v Bosně a nabádáme evropské národy k činu, ale pak přenecháme svou vůdčí roli mezinárodním agenturám. Děláme přednášku Rusům o ctnostech kapitalismu a důležitosti svobodných voleb, a varujeme je o nebezpečích ultranacionalismu. Zdá se, že máme kázání pro každého, kdo poslouchá - i pro některé, kteří nechtějí poslouchat.

A jak podporují Spojené státy svá kázání? Odzbrojují. Clintonové administraci se podařilo vzbudit dojem, že věří, že vyslovení slova "mír" je totéž, jako kdyby něco pro mír udělaly. Ale světová mocnost nemůže jednoduše pouze kázat a zůstat dlouho absorbována do sebe samé, chce-li si udržet svoje postavení mezi národy. Náš oddych od mezinárodních zodpovědností, jestli vůbec kdy existoval, je u konce.

30. září 1993, měla chicagská Tribuna nicméně článek: "Riding the Wave of Peace". (Jízda na vlně míru).

Ano, a také "Dewey porazil Trumana."

Zaslala Helena A. Stěpánek

Czechoslovak Daily Herald

DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 — FAX: (708) 749-1935
Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Wednesdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (in US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$ 30.00	\$20.00	3 months \$ 35.00	\$25.00
6 months \$ 55.00	\$33.00	6 months \$ 60.00	\$38.00
12 months \$100.00	\$60.00	12 months \$120.00	\$75.00

OVERSEAS in US Dollars	
3 months \$ 50.00	\$30.00
6 months \$ 90.00	\$50.00
12 months \$170.00	\$85.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zasláné články. Zasláné rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

Oznámení úmrtí

V hlubokém zármutku oznamujeme všem svým přátelům a známým smutnou zprávu, že zemřela naše drahá maminka, babička a sestra, paní

MARIA ANNA STOPKA M.D.

manželka po zemřelém Lidumilovi
obydlí Western Spring, Illinois

Zemřela 23. května 1994 ve věku 74 let.

Rozloučení s drahou zesnulou bylo v úterý od 5 do 9 hodin večer v Hallowell and James Funeral Home, 1025 W. 55th St., Countryside, kde bude též pohřeb ve středu 25. května 1994 v 11 hodin dopoledne. Pochována bude na hřbitově Královny nebes.

Dr. Stopková prováděla lékařskou praxi v Berwynu až do svého odchodu na odpočinek.

V zármutku zde zůstává:

Stanley (Barbara) Stopka, syn
zemř. Lee (Graziella) Stopka, syn,
Anna, Alexis, Michael, Jennifer a Courtney, vnoučata
Stanislav Kozlovsky, bratr

Dary na památku Dr. Stopkové pošlete na American Cancer Society

nezničitelní, jako jejich idol Lenin, který ještě stále straší v mausoleu v Moskvě. Lze tedy usuzovat, že dál i kradou. I to se potvrzuje. Stále ještě "ulívají" mnohé majetky bývalé jejich strany a ne a ne je vydat, jak nakazuje schválený zákon.

Pokusme se však nyní podívat se na ono přísloví, v obrácené formě, ve vztahu k těm, kteří převzali po listopadu 89 moc, tedy ke garnituře Občanského fóra. Je mnoho svědků, kteří podivné hospodaření koordináčního centra OF v Praze potvrzují. Tam se vůbec děly divné věci. Dovolte, abych citoval z vyprávění jednoho z nich:

"Ve Špalíčku ve vstupní hale byla umístěna plexisklová krychle — průhledná — 1 m3. do ní vhažovali příznivci OF své dobrovolné příspěvky, ale také zahraniční hosté, naši krajané, kteří houfně přijížděli domů, vhažovali bankovny v tvrdé měně v částkách 10, 20, 50, ale i 500 i 1000 DEM, 100 US dol. a podobně. Vždy večer nebo v noci se "bedna" vybírala, ale evidence byla "přinejmenším problematická", nechci-li říci nekontrolovatelná. Z těchto částek se např. vydávaly peníze i pro skupiny OF, pracující po amnestii na nádražích, kde je měly vyplácet jako podporu propuštěným vězňům. V mnoha případech se vracely fiktivní seznamy vyplacených a někteří z těchto skupin prohrávali denně v kasinu či barech 20 až 30 tisíc Kčs. Vybíraly se z té bedny i valuty, bůhví pro koho, za dobu 14 dnů zmizelo bez podkladů několik milionů Kčs a desetitisíce (snad i více) ve valutách."

Takže hospodaření ve slavném KOC OF, kterému velel pan Havel, bylo vskutku kuriózní. Dovolte však pro dokreslení tamnější "revoluční atmosféry" citovat z dané výpovědi ještě jednu pasáž:

"Ve vypjatých listopadových dnech a do konce prosince byla atmosféra ještě plná nadšení a výtečných vztahů. Nevím jestli to někdo přiznal, ale pracovali jsme intenzivně opravdu až 20 hodin denně, i do jedné nebo druhé hodiny po půlnoci, ale čas od 1 nebo 2 od rána do 5 hodin jsme většinou doslova promilovali se studentkami, které tam sloužily s námi. Bylo to fantastické, krásné, upřímné, radostné a nefalšované.... To nezlehčuji, to je pravdivý a otevřený pohled na část "studentské sametové revoluce" jako realistický pohled v mnoha např. francouzských, anglických či amerických filmech na epizody z 2. světové války. Nebyl jen boj a pathos, i když boj o moc a pozice už tam začal také."

To snad pro ilustraci stačí. Vyprávění, nebo spíše výpověď, má 17 stran hustě psaných, rukou! Je na nich tolik zajímavého, že by to vydalo pomalu na knihu. Pravdivost jsem si ověřil u jednoho z dalších, kteří pobývali v onom "slavném podzimu" ve Špalíčku, aniž bych mu ovšem řekl, že již jsem se něco dozvěděl z jiné strany. Ti, kteří tam "pracovali", jsou tak sebejistí, že se docela rádi pochlubí jak dělali "revoluci".

Ono slavné OF nevybíralo jen z té "bedny" ve Špalíčku. Dostalo ze zahraničí, od USA i od našich krajanů, také důkladnou valutovou infusi.

Proti tomu byly částky z "bedny" zanedbatelnou prkotinou. Kde se rozplynula ona zahraniční dotace našich "sametáků", to dodnes nikdo neví! Je tedy vidět, že se tam kradlo a pořádně. Vrátime-li se k našemu přísloví, vychází nám, že se odtud také lhalo a též důkladně. Konečně i to se dnes dostává na světlo Boží.

Slavné OF však již neexistuje. Roztříštilo se, jako vybuchlý granát, nezbylo po něm nic, než úlomky. Proč se tedy s tím vůbec zabývat? Zde se teprve dostáváme k té pravé podstatě. OF sice již není, ale ti, kteří v něm dokázali tak geniálně hospodařit a nám všem nestydatě lhát, ti nezemřeli, ti jsou! Pokračují ve svém politikaření, především v páně Dienstbierovo levičáckém OH (Občanské hnutí) a páně Klausovo údajně pravicové ODS (Občanská demokratická strana). Oba čelní představitelé těchto dvou odštěpků OF působili v KOC OF spolu s Václavem Havlem na předních místech! Má přísloví stále ještě pravdu? Asi ano, protože se také říká, že kdo se jednou zamaže na duši, ten se neumeje a skvrnu nosí věčně. Je lidskou vlastností, že s čím někdo začne, toho těžko nechává, zvláště když to vynáší! Můžeme proto nyní těmto našim "velikánům" věřit?

■ Panama

Jak bylo předpověděno před několika týdny, Ernesto Peres Balladeres vyhrál prezidentské volby v Panamě a v neděli oznámil své vítězství. Měli silné spojení s dřívějším prezidentem Noriegu, který je

ted' v americkém vězení kvůli obchodům s drogami. Během své kampaně zapíral spojení s Noriegu. Podle pozorovatelů byly volby svobodné a klidné.

SLUŽBY NA MEMORIAL DAY V PONDĚLÍ 30. KVĚTNA 1994

Sbor Českého národního hřbitova, 5255 North Pulaski Road v Chicagu bude mít vzpomínkovou manifestaci na památku zesnulých, jako každý rok, v pondělí 30. května 1994. Tato událost začne průvodem, v němž budou různé bratrské organizace, skupiny veteránů, sokolské jednoty a pochodová kapela. Průvod začne v 9:30 ráno od administrativní budovy hřbitova, a skončí u Památníku občanské války, kde se bude konat manifestace na oslavy památky všech těch statečných mužů a žen, kteří byli v armádních službách Spojených států, zvláště těch, kteří byli českého a slovenského původu.

Na programu je zpívání národní hymny Spojených států, České republiky a Slovenska. Zúčastní se studenti českých škol, ČSA Half and Half Singers a pochodová kapela. Budou dva pamětní proslovy, jeden český a jeden v řeči anglické. Program ukončí veteránské skupiny, které vzdají čest těm, kteří sloužili naší vlasti, a čestná stráž vzdá poctu 21 výstřely a hraním vojenské znělky.

Letos má Český národní hřbitov tu čest, že má dva významné řečníky. Anglický řečník je pan Paul LeBloch, který byl po celý svůj život členem Sokola. Sedm let sloužil jako ředitel Ústřední organizace Sokola, mužského oddělení a pak jako ředitel celonárodního oddělení pro muže Americké sokolské organizace. Pan LeBloch je teď ředitelem Výchovy a výcviku Americké sokolské organizace.

Český řečník je Dr. Jan Roček, vícekancléř pro výzkum a děkan Akademické koleje při Illinoiské universitě v Chicagu (IUC). Dr. Roček se narodil v Praze v Československu, byl mladým chlapcem za nacistické okupace a přežil koncentrační tábor v Osvietimi. Po válce dosáhl stupňů Mistra a PhD z Technické university v Praze. Stal se vědcem ve výzkumu v Ústavu chemie Československé akademie věd v Praze během komunistické vlády. V roce 1959 ochutnal Dr. Roček svobody, když mu bylo dovoleno šest týdnů pracovat na University College v Londýně, v Anglii. V roce 1960, když se vraceli on a jeho žena z prázdnin ve Východním Německu, vyskočili z lodi v dánském přístavu Gedseru, oba s dítětem v náručí, a zároveň s jeho tchyní přistavali do přístaviště. Dr. Roček a jeho paní se připojili k UIC v r. 1966 jako profesori v Departmentu chemie. On sloužil jako předseda oddělení chemie 13 let, než přijal místo vicekancléře výzkumu v r. 1993.

Sbor Českého národního hřbitova zve všechny na program dne — Memorial Day — v pondělí 30. května 1994 v 9:30 dopoledne. V případě špatného počasí bude program v hlavní kapli kolumbaria.

-1877- 117 LET -1994-

SBOR ČESKÉHO NÁRODNÍHO HŘBITOVA

V CHICAGU, ILLINOIS

v rámci svého 117-tého výročí, oznamuje pořádání své
výroční vzpomínkové oslavy Dne zdobení hrobů
(Memorial Day) v pondělí dne 30. května 1994

Slavnosti bude předcházet malebný průvod
veteránů a zástupců českých a slovenských organizací, který
výkročí v 9:30 od hlavního vchodu.

**V programu pod řízením Petra Vojtíka,
předsedy Sboru budou účinkovat:**

- ČSA 1/2 a 1/2 Singers —
- Hudba Chicagské federace hudebníků pod řízením
kapelníka Miloše Soumara —
- Anglický řečník bude Paul LeBloch,
ředitel Americké organizace Sokol —
- Český řečník bude Dr. Jan Roček, vícekancléř
výzkumu a děkan Graduate College na University
of Illinois v Chicagu —
- Vojenské obřady budou provedeny
členy NAV-AR-MAR č. 5535 V.F.W. —

Po těchto obřadech budou následovat další obřady
ODD FELLOW a REBEKAH MEMORIAL ASSOCIATION
v hlavní kapli Columbaria

*Československá veřejnost v chicagském okolí je
srdčně zvána k hojně účasti na této
krajanské manifestaci*

Provolání k lidu...

pokraj propasti, že rozkradli co se rozkrást dalo, že hospodařili od deseti k pěti. Nemůžeme mlčet k tomu, že komunisté za nakradené peníze zakládají soukromé podniky a nejsou hnáni k zodpovědnosti za zločiny, které spáchali na naší zemi a lidu. Tato organizace musí být zakázána a postavená mimo zákon, jako zločinecká a fašistická a její představitelé ve všech stupních funkcí a členové, kteří se aktivně podíleli na upevňování moci, postavení před soud pro zločiny proti lidskosti, včetně těch, kteří již členy nejsou. Zabavit majetek všem, kteří ho získali svým členstvím a nepoctivým způsobem.

V situaci, v které se nachází naše země, je toto opatření nutné, což dokazuje dosavadní vývoj sametové revoluce, sametové vůči bývalým mocipánům a bezohledné vůči společnosti. Úmyslný odklad spravedlivého postihu KSČ a ponechání těchto osob ve veřejném životě na všech úrovních společenského a hospodářského života demoralizuje společenské vědomí, sráží a otupuje společenskou a občanskou aktivitu. I když se dnes oblékají do demokratických kabátů, nesmí se jim věřit.

Dále chci hovořit o dosavadním výsledku sametové revoluce a stavu naší země.

Naše společnost je rozvrácená morálně, politicky a hospodářsky. Za stávající situaci již nemůžeme soudit pouze komunisty, i když mají na ni svůj podíl. Hlavní zodpovědnost za katastrofální stav nese Václav Havel a Václav Klaus - Pružinský.

Ekonomická reforma ožebračuje nejen občany střední a slabší sociální vrstvy, ale celé naše hospodářství. Stát je ožebračen. Majetek, na kterém měla stát naše ekonomika je rozprodán hluboko pod cenu zahraničním spekulantům, republika je světovou prádelnou špinavých peněz a rejdištěm darebáků, zločinců, veksláků a mezinárodních mafii. Obrovský nárůst kriminality, přibývající nezaměstnanost, inflace a růst cen, hlavně základních životních potřeb, na které průměrný občan nebude mít, špatné zákonodárství a soudnictví, katastrofální situace v zemědělství, zdemoralizovaná armáda, problémy s uprchlíky a cigány a co je nejhorší, vztahy mezi našimi národy.

Potupná smlouva a smlouva s Německem znehodnotila důstojnost a hrdost našich národů. Občanská práva nejsou respektována. Odborové organizace, které právem hájí zájmy občanů jsou doslova odhozeny na smetišť výrokem soudruha V. Klause "jde o malou skupinu lidí".

Svým jednáním a postojem k lidu a naší vlasti, tento soudruh, který se vydává za konzervativního, demokratického a pravicového politika, což není pravda, protože když odjížděl na stáž, podepisoval spolupráci s StB a KGB. Dnes jako plukovník StB na zvláštním seznamu a podplukovník KGB prokázal naprosto jednoznačně, že ODS je zločinecká komunistickofašistická organizace a musí být rovněž postavena mimo zákon. Rozbití státu a totální devastace všech hodnot naší společnosti se musí hodnotit jako zločin vlastizrady. Proto plným právem jsem podal k Nejvyššímu státnímu zastupitelství žalobu, která byla přijata jako trestní oznámení na Václava Havla a Václava Klause pro zločin vlastizrady.

Přesto, že mi vzali právo se účastnit veřejného života a politické práce, nemohu mlčet. Narodil jsem se jako člověk a jako takový jsem povinen žít a jednat. Jsem plnoprávný čs. občan. Tato práva mi neuznávají a neuznávají. Včera jsem byl podčlověk a dnes jsem Gójim a spodina. Proto jsem nesměl a nesmím "vystrčit rypák na veřejnost".

Jenže všechno má svůj konec.

Nastal čas účtování.

Ve jménu Stvořitele a československého lidu neuznávám rozbití státu, Českou republiku (i nacisté ponechali Moravě její statut), V. Havla jako prezidenta, zákony, které tak těžce poškodily naši vlast, parlament, vládu a platnost voleb.

Jsme ČESKOSLOVENSKÁ REPUBLIKA.

Čs. stát byl je a bude a má právo rozhodnout o státním a vnitřním uspořádání života v zemi a své zahraniční politice podle vůle lidu, který je jediným pánem v zemi a pochází z něj veškerá moc ve státě bez ohledu na zájmy vládnoucí garnitury, která tvrdí "kdo jiný než my".

Obnovuji a zakládám Demokratický kongres národního obrození a jednoty Československa. Kongres je poslední politickou stranou naší vlasti. Minulé republiky byly zakládány z vůle zednářských lóží. Třetí generace této lóže dokončuje zkázu předpověděnou Karlem Marxem -Mardochejem v r. 1849.

"Úplný zánik Jihoslovanů jest požadavkem evropské kultury, protože budou poněmčeni a pomad'arštěni. Jsou to banda lupičů a příští světová válka přinese zánik Jihoslovanů. Čechové, k nimž chceme Moravany a Slováky počítati, ačkoliv se řečí i minulostí od sebe liší. A tento nikdy neexistující národ činí si nároky na samostatnost? Nemají žádného práva na národní samostatnost a nemohou ji nikdy dosíci."

Tento zločin má být uskutečněn Václavem Havlem a Václavem Klausem. Kongres zakládá nový stát z vůle Nejvyššího a z vůle lidu, Spolkovou republiku středoevropskou.

Stát s plnými lidskými a občanskými právy.

Můj lide,

jménem naší vlasti Československé republiky a jménem Tvým vyhlašuji kandidaturu na funkci prezidenta SPOLKOVÉ REPUBLIKY STŘEDOEVROPSKÉ, s celostátním referendem.

Volám Tě lide k jednotě a svornosti slovy K. H. Borovského: "Bude-li každý z nás z kamene, bude celý národ z kvádrů.

Volám bratry Slováky:

"Bije zvon slobody, čujtě ho Slováci, kdo ho nepočuje - OBANUJE.

Volám všechny poctivé lidi, dělníky, inteligenci, studenty, prostě všechny poctivé lidi, kteří chtějí poctivě žít a pracovat a chtějí aby naše matka vlast nám byla šťastným a krásným domovem, tak braňme naše práva a chraňme všechno co nám bylo svěřeno. Jsme povinni zůstat sami sebou, musíme stavět na našem komerčním řádu, který nám zanechali naši dědové a otcové a který postavil naši republiku mezi nejlepší státy světa. Musíme si vrátit naši lidskou pospolitost, kterou nám komunisté vzali a dnešní páni nám ji také berou. Bez tohoto základního zákona člověka nemohli žít ani lidé v pravěku, protože byli závislí jeden na druhém a to je poplatné i pro nás.

Nebud'me vlčí smečkou, ale každý z nás at' je člověkem s rozumem a svědomím a svobodnou vůlí, který si je vědom toho, že ten člověčí život má smysl a je krásné žít. Musíme postavit budoucí život naší země na základech, které nám zanechali naši velikáni, Mistr Jan Hus, podle kterého jsme povinni žít a jehož krédo bylo: Mluv pravdu, stůj v pravdě a braň pravdu.

Jan Amos Komenský, učitel národů, jehož prorocká slova: Věci práva Tvých se zase k Tobě navrátí ó lidé český", Kongres uskuteční.

Přeji si jen jedno. Aby naše země, naše republika stála co nejdříve na úrovni vyspělých evropských států, aby zářila jako vzácné a krásné vybroušený dýmánek v koruně evropských národů.

A to Ty můj lide dokážeš.

Zdeněk Spálovský
Malý Val 1546/22, Kroměříž

Nejvyšší státní zastupitelství Brno

Nejvyšší státní zastupitelství
pracoviště Praha

Věc: Protest proti par. 102 tr. z. a podání žaloby.

Protestuji proti použití par. 102 tr. z. Tento paragraf byl postaven komunistickými zločinci na ochranu zločinců, kterých se dopouštěli na mé vlasti a jejího dobrého a čistého lidu.

Odvolávám se a protestuji proti použití par. 102 tr. z., podle kterého je obžalován pan Petr Cibulka. Musí být obžalován podle zákona na ochranu zvířat.

Par. 102 tr. z. a jeho uzákonění je důkazem pokračování zločinného komunistickosionistického socialistického řádu, pod rouškou demokracie a soukromého podnikání. Tímto paragrafem je definitivně potvrzen zločinecký řád, který v naší vlasti vládne a který pokračuje v genocidě naší vlasti a všech jejich hodnot.

Tento zločin na mé vlasti Československé republiky byl připravován v květnu r. 1987 Václavem Havlem a jeho společníky a celou jejich garniturou tvrdě prosazován na úkor naší země a lidu. Tento zločin vlastizrady je pokračování činnosti jeho otce a strýce, Václ. Havlem a Milošem Havlem agentů gestapa a později Miloš Havel řádný úředník pražského gestapa a válečný zločinec.

Sametová revoluce byla a je přípravou na uskutečnění výroku nacistů při útěku z naší vlasti v r. 1945.

Es kommst der Tag.

Dále Václav Havel musí vysvětlit výrok "Spodina".

Kdo je spodina? Lidé, kteří Pravdu říkali, v Pravdě stáli a Pravdu hájili? Já patřím mezi ně. Odhalit zločince a jejich pomocníky je trestný čin? Dodnes tito agenti tvrdě pracují, což dokáží. Kdo řídí jejich činnost?

Chcete hájit zločince, kteří pracovali pro zločineckou organizaci KSČ dnes KSČM a přinášeli tolik utrpení nejlepším lidem naší vlasti a jejich rodinným příslušníkům? Chcete hájit vrahy a zločince, kteří se neštíteli žádného zločinu k prosazení Marxleninské ideologie a tito dodnes sedí na místech a soukromě podnikají za peníze, které nakradli a získali vykořisťováním "pracujícího lidu" a spolu s jejich přísluhovači a lokaji, kteří jsou v ODS, ODA a jiných partajích likvidují zbytek všech hodnot, které nestačili zlikvidovat za vlády Gottwalda, Zápotockého, Novotného a Husáka, předchůdců Václava Havla a s jeho požehnaním?

Chcete hájit prostituci, drogy, podvody, vraždy, znemravňování mládeže a ten mravní a hospodářský úpadek naší země?

Vaše POVINNOST je hájit SPRAVEDLNOST, PRAVDU a PRÁVA lidu naší země.

Věřím tomu, že Václav Havel, kdyby mu to situace a doba dovolila použil by jiného výroku než spodina:

"GÓJIM oder TSCHECHISCHESCHWEINEHUND".

Tak, jak nás označovali ti, kterým tak ochotně sloužili jeho otec a strýc pod osobní ochranou vraha českého a moravského lidu, rodinného přítele rodiny Havlů — HEYDRICHA.

PODÁVÁM ŽALOBU

na Václava Havla pro zločin VLASTIZRADY.

Trvám na žalobě podanou 2. ledna 1990 pod j.č. 620/7/8/90, která byla přijata Nejvyšším soudem Československé republiky v Praze, ve které žalují představitele, funkcionáře, příslušníky StB, agenty StB, členy LM aj., včetně těch, kteří byli členy. Tato žaloba se vztahuje na Václava Havla jako člena KSČ do r. 1967 a agenta StB pod krycím jménem "Profesor".

Dále žalují Václava Havla a Jana Rumla pro volební podvod v r. 1990, kde byl označen předseda Dr. Bartončík jako agent StB. Tito se dopustili volebního "podrazu" a zajistili volební vítězství OF a sobě posty na úkor čisté a poctivé demokracie. Tyto volby nejsou platné, proto nemohou být platné volby v r. 1992, poněvadž situace vycházela z nečistých výsledků voleb v r. 1990. Proto není možné uznat platnost voleb prezidenta. Václav Havel není právoplatným prezidentem republiky. I když by byla uznána platnost par. 102 tr. z., není možné ho použít v tomto procesu proti Petru Cibulkovi.

Žaloba pro zločin vlastizrady je podána právem. Rozbití Čs. státu bylo dávno předem připraveno a určeno celosvětovou mocí, jejímž členem je Václav Havel a jeho společníci, jako členové zednářské lóže.

Žalují také Václava Pružinského - Klause pro přímou účast na rozbití Čs. státu a pro záměrnou a předem připravenou likvidaci hospodářství naší vlasti Čs. republiky, znehodnocení naší měny a výprodej toho nejcennějšího majetku za bazarové ceny ve prospěch zahraničních, německých a sionistických kapitalistů na úkor čs. lidu.

Dále musím žádat vysvětlení výroku Václava Havla, že všichni jsme vinni za 42 roků komunistického teroru.

Tímto výrokem chce vnutit kolektivní vinu všem čistým a poctivým lidem, kteří byli vykořisťováni, ušlapáváni a terorizováni, tak i nám politickým vězňům, kteří měli tolik morálních hodnot a lásku k Pravdě, Životu, Spravedlnosti, a ke své vlasti Čs. republice a dokázali se postavit proti tomuto zločineckému řádu a obětovali co mohli, jak svoji existenci, zdraví a i životy. Tento výrok je urážkou a ponížením těch umučených a popravených, všech hodnot člověka, těch hodnot které jsme dostali od Stvořitele a které jsme hájili a hájíme. Jak chce vysvětlit svalování kolektivní viny na nevinný lid a při tom hájí komunisty, vrahy, zločince, zloděje a veksláky a neuznává kolektivní vinu členů KSČ a jejich složek.

Každou organizaci vytváří člověk a dává jí ideologii. Kdo vstoupí jako člen organizace a uzná její řád a stanovy a platí příspěvky je plně zodpovědný za činnost organizace.

Proto V. Havel hájí KSČ a nemůže uznat kolektivní vinu těchto členů, protože by musel přiznat i vinu svou, jako člen KSČ a agent StB. Zrovna tak nemůže uznat vinu nacistických zločinců a omluvil se Němcům, protože ho k tomu zavazuje nacistická příslušnost jeho otce Václava Havla a strýce Miloše Havla, který byl na seznamu válečných zločinců. Je urážkou a ponížením památky muklů, když při odhalování památníku obětí komunismu v Jáchymově se tento "hrdina a vlastenec" rozčiloval, že tam není jméno jeho otce.

Svým jednáním a vystupováním prokázal Václav Havel morální zvrhlost. Doba od 17. listopadu je poslední vývojová etapa zla, která přinesla lidstvu nesmírné utrpení. Jen za toto století, miliony mrtvých a řeky prolité nevinné krve. Některé následky zla jsou částečně zlikvidovány, t.j. komunismus, fašismus, nacismus, ale ne úplně. Pokud nebude zlikvidována příčina t.j. sionistický nacionalismus, který toto utrpení lidstvu přinesl, je lidstvo a tato planeta ve smrtelném nebezpečí. Sarajevo, Žirinovský, rozdmýchávání nenávisti mezi národy, rasové a náboženské rozbroje, slučování kultur, likvidace morálních hodnot lidstva, států, národních identit a příprava k třetí a poslední pro tuto planetu Země světové válce pod rouškou sametu, demokracie, tolerance, humanity a Partnerství pro mír.

Když V. Havel dokázal označit ty poctivé a čisté za spodinu, dokázal odkud vzešel a kam patří.

Václav Havel je v naší zemi představitel tohoto absolutního zla a proto s čistým svědomím a s plnou odpovědností prohlašuji:

Václav Havel patří na smetiště lidské společenosti.

A my sestry a bratři a Ty můj krásný a dobrý lide, pozvedněme hlavy a bud' me sami sebou. Pokud nás on a jemu podobní takto označují a uráží, můžeme s hrdostí prohlásit, že jsme poctiví a slušní lidé.

Ve jménu Stvořitele, Pána našeho.

Zdeněk Spálovský
Malý Val 1546/33, 767 01 Kroměříž

Dvojí měřítko...

provládní sdělovací prostředky ignorovaly (a ještě ignorují) obvinění vznesená proti Clintonovi dřívější Miss Arkansas Sally Miller Perdueovou, která tvrdí, že jí bylo nabídnuto federální zaměstnání za její umlčení o jejím sexuálním poměru s Clintonem v roce 1983, kdy byl guvernérem Arkansasu.

Byl to britský tisk a Spotlight, kdo uveřejnil tuto záležitost. Bývalá Miss Arkansasu prohlásila, že jí bylo vyhrožováno "přeražení jejích hezkých nohou" Clintonovými hrdlořezy, nebude-li zticha o celé věci během prezidentské kampaně v roce 1992. V té době ale provládní masové sdělovací prostředky chránily Clintona pláštíkem mlčení.

Bývalá královna krásy výhrůžky ignorovala a vyšla na veřejnost se svojí milostnou aférou s Clintonem. Britský list The Sunday Telegraph to otiskl na první stránce 23. ledna t.r. a pak to otiskl Spotlight 7. února t.r.

Nyní je to samotný list The Washington Post, který se stal předmětem šeptandy mezi sdělovacími prostředky za ignorování "exklusivní zprávy" podrobně popisující nařčení ze sexuálního obtěžování vznesená proti Clintonovi, obvinění tak odporná, že je není možno otisknout v podrobnostech na stránkách těchto novin.

Zatímco Post označil obvinění vznesená proti Clintonovi 27 let starou, vdanou matku Paul Jonesovou žijící v Arkansasu za další "nechutnost lehkých žen", v redakční radě listu se má vést za scénou boj o tom, zda Washington Post má otisknout tu svoji "výhradní zprávu".

The New York Post (7. a 8. dubna t.r.) stále připomíná Washington Post, že suspendovala jednoho ze svých reportérů Michaela Isikoffa, protože křičel na svého nadřízeného redaktora po zjištění, že deník se rozhodl neotisknout článek, který byl původně vyslán napsat. Podle The New York Post Isikoff "přimáčkl vedoucího redaktora ke stěně během pranice kvůli nakládání s těmito obviněními (proti Clintonovi)." Isikoffa zvláště rozčílil fakt, jak uvedly newyorské noviny, že po únorové tiskové konferenci pí. Jonesové - prakticky novinami Washington Post i zbytkem sdělovacích prostředků establišmentu ignorované konferenci - měl s ní interview a získal podrobnosti o Clintonových sexuálních husarských kouscích, jaké nedostal žádný jiný novinář.

Podle sdělení těch důvěrně obeznámených s případem, pracovala Paula Corbinová (její dívčí jméno) 8. května 1991 v recepci arkansaského hotelu, kde se konala konference komise pro průmyslový rozvoj Arkansasu. Tehdy ještě guvernér Clinton měl údajně poslat za ní jednoho ze svých nyní nechvalně proslulých státních policistů, který pak přišel s historkou, jak jich Clinton používal k děláni pasáků pro něj, - aby ji požádal o schůzku (s Clintonem), v hotelovém pokoji. Šla v domnění, že to bude pro ni příležitost pohovořit si s ním o možnosti zaměstnání. Po příchodu do pokoje ale arkansaský guvernér učinil pokus o navázání bližšího styku a jak oznámily noviny New York Post "chtěl po ní provedení sexuálního aktu nevyžadujícího se svléknout".

Odmítla a utekla z místnosti a vše hned sdělila své nejlepší přítelkyni a spolupracovnici, své matce, dvěma sestrám a svému snoubenci. Ti všichni potvrdili, co jim řekla. Její právní zástupce Daniel Taylor nabídl svědectví všech těchto osob Isikoffovi, že s nimi může provést interview.

Ačkoliv t.zv. "skupiny zabývající se osvobozením žen", včetně National Organization of Women (NOW), se chtivě zapojily do hlučného freje majícího vést k ukřížování Clarence Thomase v době jeho navržení za soudce Nejvyššího soudu za daleko méně důvěryhodných nařčení Anitou Hillovou při jeho konfirmačním slyšení v roce 1991, nyní mlčí při obviněních Clintona ze sexuálního dotírání paní Jonesovou. Hned od počátku valící se laviny obviněních Clintona z cizoložství, provládní sdělovací prostředky zaujaly stanovisko, že vše se stalo předtím, než se stal prezidentem a že jsou tu daleko "životně důležitější" otázky, o nichž nutno referovat, jako třeba o socialistickém zdravotním pojištění první dámy Hillary Clintonové, o Severoamerické dohodě o volném obchodování (NAFTA), a konečně že tato nařčení, ať pravdivá nebo ne, jsou nezávažná.

New York Times rovněž o záležitosti nepsaly, i když mají detaily po ruce. Vydavatel Arthur Sulzberger Jr. řekl, že noviny jsou velice opatrné "zacházet lehkomylně s neodpostatněnými (sic) akty nesprávného sexuálního chování". Ke Clarenci Thomasovi a Bobu Packwoodovi New York Times bohužel nebyly tak šetrné.

Jeden z arkansaských politických činitelů ale řekl Spotlightu: "Americký lid má určité právo vědět, jestliže do nejvyššího úřadu země zvolil perverta." Na závěr dodal: "Jde tu o víc než o sexuální nestydatosti. Proti mnohému z toho, z čeho je Clinton obviňován, existují zákony, včetně výhrůžek o zlámání nohou, aby lidé mlčeli o této formě tak hnusné věci."

PROTEKCE.

Napsal
BEDŘICH MORAVEC.

Václav zapráhl do kočáru, Dolan oblékl se ve svůj kočich a usadil se v kočáru. Ema ho doprovázela do průjezdu a řekla při tom rozchodu: "Hodně tančete a zítra mi povíte, jaké to na plesu bylo."

"Tančíte mnoho nebudu," usmál se Dolan, "ale budu si všeho všimati, abych vám zítra mohl podat o plesu zevrubný referát."

* * *

Do Podhoří přijel Dolan dosti záhy před večerem. Měl dosti starostí, aby opatřil na noc koně, kočár a Václava, potom povečeřel v hostinci, kde se ples odbýval, vyšel si ještě do městečka, aby si je prohlédl, protože je viděl dnes poprvé a když v osvětlených oknech patra hostince, kde byla taneční síň, začaly se míhati stíny a ozvala se odtud hudba na důkaz, že ples už započal, odebral se sem i Dolan. Když sem vešel, byl už tanec v plném proudu, síň skoro plná tanečnicků a vedlejší pokoje obsazeny pány, kteří netančili. Starších dam a svobodných slečen sedělo všude podél stěn mezi ozdobami z chvoje a květin. Dolan neznaje nikoho, opřel se o veřejí dveří vedoucích do jedné z vedlejších místností a díval se bez účasti na taneční rej.

Něčí ruka položila se mu jemně na rameno, Dolan se ohlédl a zbledl překvapením. Před ním stála Blanka.

Měla na sobě růžový plesový úbor, usmívala se přívětivě, ale velké její oko zářilo vítězoslavně.

Chvilí kochala se pohledem na překvapeného jinocha, ale pojednou vztáhla k němu obě ruce a řekla radostně. "Jste překvapen, kmotříčku?"

Několik okamžiků dostačilo Dolanovi, aby se vzpamatoval. Uchopil dívku za obě ruce a usmívaje se blaženě, skoro zvolal: "Slečno, snad to překvapení je na mně dosti viděti?"

Usmála se na něho a hovořila rychle: "Chci si s vámi pohovořiti a mnoho času k tomu nezbyvá. Pojd'me někam stranou! Zde jsme příliš vystaveni zrakům společnosti!"

Vykročila do sálu a Dolan kráčel vedle ní jako ve snách. Po několika krocích se Blanka zastavila u skupiny oleandrů, které sem byly postaveny jako ozdoba sálu. Byl to útulný koutek, ale mezi oleandry stála jen jediná židlička. Blanka se na ni usadila, řkouc: "Tak, kmotříčku. Ted' si stoupněte přede mne a už můžeme nerušeně hovořiti."

Dolan zase poslechl.

"Podejte mi ruku a řekněte pravdu, máte-li radost, že mne vidíte!"

Blanka chopila se jeho ruky a zářivým zrakem pohlédla mu v obličej.

"Jsem skutečně radostně překvapen," hovořil chovaje její ručku v obou svých rukou, aby mu ji nemohla odtáhnouti. "Ale divím se, kde jste se vzala uprostřed zimy v Podhoří."

"Snad nemyslíte, že jsem přišla, abych spatřila venkovský ples?" zasmála se rozpustile.

Zase se jejich oči setkaly ve dlouhém pohledu, v kterém jejich duše jásavě si letěly vstříc.

Dolan ani Blanky nepoznával. To nebyla ta tajemná dívka z Hořina. Byla ted' veselá, něžná a důvěrná. A jak krásná v té záplavě růžového mušelínu! Dolanovi točila se hlava zvláštní rozkoší.

"Přišla jsem, abych vás viděla," řekla pokochavši se zase jeho rozpaky. "Vždyt' jsem vám slíbila, že se sejdem zase."

"Slečno," zvolal Dolan.

"Kmotříčku, nekřičte!" usmála se Blanka a přitáhla ho těsně k sobě. "Nejsme v sále sami a jistě se mnoho očí na nás dívá. Přišla jsem, abych nabyla jistoty, jestli mne milujete. Ale řekněte mi čistou pravdu!"

Blanka pronesla ty věty jedním dechem hledíc mu z bezprostřední blízkosti do očí.

Dolanovi vhrnula se všechna krev do tváře. Hned nemohl odpovědět. Srovnával si chvíli myšlenky, nevěděl, má-li se čarovně dívce vrhnouti k nohám nebo prehnouti. Ale za několik okamžiků se vzpamatoval, nabyl své chladné rozvahy a třeba že rozčilení své úplně přemoci nedevedl, přece nastoupil střední cestu. Nahnuv se k

Blankce, která zdála se dychtivě na jeho odpověď čekati, mluvil vážně: "Slečno, už v létě jste jistě viděla, že vás miluji. Není možno, aby vás nemiloval, kdo se s vámi tolik stýkal jako já. Miluji vás, je pravda. Ale jedneje o věci rozumně. Vaše dnešní slova jsou s to vzbuditi ve mně naděje, které mne mohou učiniti na výsost šťastným, ale také mohou úplně zničiti můj klid a učiniti na léta ze mne mladého rozervance. Mohu vás milovati bez naděje a zůstatí při tom klidným, ale nebudu moci žiti bez vás, vzbudíte-li svým jednáním ve mně pošetilé naděje, o nichž si myslím, že se nikdy nemohou vyplniti. Ale svou ctí se vám zaručuji, že se nikdy nepropůjčím k obyčejnému flirtu, k takové věci mám velkou dávku sebecki a byla by taková hra se mnou velice nebezpečnou."

Hudba v tom spustila svižnou polku, párky tanečnicků mihaly se kolem skupiny obou oleandrů.

"Ted' jsme konečně volni," řekla Blanka pojednou vážně. Úsměv zmizel z jejích tváří, poposedla na své židli a přitáhnouši Dolana k sobě, řekla: "Posad'te se ke mně, kmotříčku!"

Sedl si na okraj židle, ale ona objala ho kolem pasu, přitulila se k němu a hovořila klidně, ale vřelým hlasem: "Přišla jsem, protože jsem po vás toužila. Věděla jsem, že mne milujete, také já vás miluji — ale bála jsem se nového zklamání. Vy víte, tušíte, že jsem už jednou byla obelhána."

"Blanko, tedy to není žert, opravdu cítíte pro mne vřeřejší náklonnost?" jásal Dolan.

"Nic, vřeřejší náklonnost," odušila neobyčejně vážně. "Mám vás z celé duše ráda. Vy jste předělal celou mojí bytost, máte o mne zásluhy, vím, že bych jinému muži nemohla patřiti než vám — ale — —"

"Blanko," zašeptal Dolan a přitiskl její ruce na své rty.

"Počkejte, kmotříčku," usmála se jaksí bolestně, "nečekala jsem od vás horoucího vyznání lásky. Znáám vás lépe, než si myslíte. Ale mezi námi je propast, kterou bude dlužno překlenouti. Miluji vás, Bohouši, a budu jistě vaši. Nic mi nenamítejte! Není překážkou moje a vaše společenské postavení, to se dá snadno urovnati, ale je tu jiná věc. Promluvme si o věci rozumně, jak jste prve povídal. Na jaře přijedu zase do Hořina a podrobím vaši lásku těžké zkoušce. Budete-li mne ještě po té zkoušce milovati, budu vaši. Tu je moje ruka, Bohouši. Nebudete-li mne potom chtít, dobrá, rozejdeme se jako nejlepší kamarádi, budeme se míti rádi jako kmotříčkové a já se už nevdám, zůstanu vám i potom věrnou."

"Blanko, povězte mi hned všecko!" šeptal Dolan v neobyčejném vzrušení. "Máte tajemství na duši, proč jste se mi už dávno nesvěřila? Nenahlížíte, že se budu trápati do jara hroznou nejistotou?"

"Netrapte se, Bohouši, není toho třeba," odvětila tulině se k němu. "Bud'te klidný a přemýšlejte o tom, co byste mohl milující ženě odpustiti, ženě kterou sám milujete, která miluje vás, ale která se před časem domnívala, že miluje jiného. Připravujte se na naše příští setkání."

"Blanko, nějaké mladistvé poblouznění otráviló vaši duši a mohlo by hned mezi námi býti jasno," doléhal.

"Ne, ne, kmotříčku," hovořila a zrak její spočinul na jeho tváři s výrazem neobyčejné něhy. "V Hořině, kde jsme se poznali, kde jste mne učil doufati a milovati, kde jste ve mně budil víru v lidskou poctivost, tam chci přiznati se ku své vinně, o níž budete souditi a bud' mi odpustíte nebo mne odsoudíte. Musím se na tu věc také připraviti, dnes bych k ní neměla odvahy. Ale do té doby tedy, Bohouši, zůstaniž láska naše tajemstvím. Ale kdybychom si přece jen nepatřili, alespoň ten dnešní večer at nám zanechá blahé vzpomínky. Vidím, že se neodvážíte mne obejmouti, a já bych tak ráda spočinula ve vašem náručí alespoň jednou. Tančíte, kmotříčku?"

"Nu trochu také umím," usmál se, poznáv její úmysl. "Tak jako vůbec ze všeho na světě umím nějakou trochu."

"Tedy pojd'me," zvala ho nedočkavě. "Ale jenom jednou, lékař mi tanec zakázal."

Vmísili se mezi tanečnický a letěli v kole opojení blahem, jako by se vznášeli někam v neznámé končiny. Ona spočívala na jeho prsou, tiskla ho k sobě a on hledě v její tvář zářící blahem, vinul ji k sobě. To bylo jejich vyznání lásky, němé ale vřelé.

Různým akordem skončili hudebníci polku, Blanka zůstala ještě chvíli zavěšena na hrdle Dolanově, než se tanečnicki rozešli. Nikdo si toho nevšiml.

"A ted' už netančím, kmotříčku," řekla vřele, "ale celou noc zůstanu u vás. Konala jsem k vůli vám dalekou cestu, chci vás tedy míti celou noc u sebe. Pojd'te! Představím vás svému otci!"

Zavěšila se v jeho rámě a vedla ho do vedlejšího pokoje. Bylo tu plno starších pánů i dam, u jednoho stolu

spatřil Dolan tři osoby samotné. Seděl tu ředitel Gruber se svojí paní a vedle nich starý, šedivý pán se zlatým skřípцем na nose. Obraz Blančiny byl tak hluboko v duši Dolanovu vtisknut, že poznal hned jejího otce. Rada Cechner měl v obličeji tytéž tahy jako Blanka. Z vypravování Blančiny věděl Dolan, že rada je vdovcem, a snad ta okolnost vtiskla mu do tváře výraz lehké zádumčivosti.

Na představení nedošlo. Ředitel spatřiv Dolana, zvolal: "Tu je pan adjunkt Dolan. Tedy jste přece přišel na ples."

Rada Cechner ohlédl se neobyčejně rychle po příchozím. Stiskl ruku Dolanovu, který nesměle koktal svoje jméno, a řekl s jemným úsměvem: "Posad'te se k nám, pane adjunkte! Povídala mi Blanka, jakým jste jí byl milým společníkem v Hoříně."

Co si Dolan sedal, tona ještě v rozpacích, oba páni vyměnili spolu významný pohled. Blanka usedla si proti Dolanovi, aby mu viděla do obličeje.

"Jak je u vás?" začal ředitel. "Sněhu dost, vid'te?"

Dolan odpovídá, vůči hledě roztával. Oba páni mluvili německy, ale čamara Dolanova nebyla pro ně patrně kamenem úrazu. Za chvíli už zábava plynula nerušeným proudem. Rada Cechner mluvil jen o vážných věcech a to se právě shodovalo s povahou Dolanovou. Ptal se Dolana na jeho rodinné poměry, na jeho studie, za chvíli byl nucen Dolan vypravovati celý svůj životopis. Cechner podrobil zkoušce i jeho vědomosti a Dolan odpovídal klidně. Viděl láskyplné oko Blančino stále na sebe upřené, viděl její tvářičku blaženě se usmívající a to mu dodávalo odvahy. Bavili se všichni dobře.

Nescházelo ovšem také zvědavých pohledů z okolí.

Sedělo v pokoji množství úředníků zdejšího velkostatku, každý byl by si pokládal za vyznamenání, kdyby ho byl ředitel třeba jen oslovil, a tomu Dolanovi, který je nejmladší z adjunktů a ještě se na zdejším velkostatku ani neohrál, dostane se takové cti, že může se bavit s ředitelovic rodinou.

V přestávkách mezi tancem tísnil se ve dveřích svobodní úředníci a nahlíželi zvědavě do vnitř.

"Dolan má z pekla štěstí," povídali si. "Baví se s takovou krasavicí, na kterou si našinec netroufá ani pohlednouti. Byla celé léto v Hoříně na zdravém vzduchu. To se podívejte, jakou zábavu Dolan měl na takovém Vystřkově! Potom si jeden z mladých pánů dodal odvahy a šel Blanku požádati k tanci, ale Blanka poděkovala, že netančí. A rada odmítnutému vysvětlil: "Moje dcera je churava a lékař jí tanec zakázal."

Kolem třetí hodiny se ředitel pozdvihl k odchodu. V sále nastalo pravé pozdvižení poklon.

"Zůstanete ještě?" obrátil se rada k Dolanovi.

"Nikoliv, pane rado," odpověděl oslovený. "Pojeďu, mám daleko důmů."

"Doprovodíte mne tedy do zámku, kmotříčku," řekla Blanka.

"S radostí, slečno," odpověděl ochotně.

Oblékli se v šatně a vyšli před hostinec. Blanka hned vsunula ruku Dolanovi pod páži. Nebylo to nic nápadného, pouhá galantnost, nemohl jí přece nechat jíti samotnou po kostrbatém náměstí od hostince do zámku.

V zámecké bráně se Dolan poroučel. Na chvíli s Blankou osaměl.

"Tu máte, kmotříčku, na památku dnešní noci," řekla a podala mu dvě růže, které měla připnuté u pasu.

"Běličko, smím políbiti vaši ručinku?" otázal se Dolan rozechvěn.

"Ne," odpověděla rychle. "Nevím, jestli tou rukou ještě neopovrhnete. Polibte ty růže. Jsou nevinny, ale moje ručka ne. Bohouši, na shledanou v Hoříně."

Stiská si ruce a Blanka chváta tmavým průjezdem za otcem.

Zmítán podivnými myšlenkami, vrace se Dolan do hostince. Zbudil Václava, který tu dřímá za stolem, zaplatil útratu a za čtvrt hodiny ujížděl zavátou silnicí k Hoříně. Byla to hrozná cesta, ale Dolan o ní nevěděl nic. Myslí na Blanku a na to tajemství, které mělo rozhodnouti o jeho štěstí. Ale konečný úsudek byl: "Ať je to co chce, Blanka musí býti mou."

V.

V pondělí ráno spal Dolan trochu déle, a když potom vešel do kuchyně ke správcovům, zastihl tu celou rodinu Žikanovu. Čekali na něho s nevšední zvědavostí, těšice se, že jim bude vypravovati o tom věrejšším plesu. Ale Dolan mlčel. Co jim měl povídati? O plesu vlastně nevěděl nic a co se událo mezi ním a Blankou, to mu připadalo jako luzný sen, z něhož se byl náhle probudil.

"Pan adjunkt přišel pozdě," začala správcová. "Jistě se dobře bavil."

"Dobře, milostivá paní," odpověděl Dolan. "Celou noc jsem se bavil s panem ředitelem."

"Tak?" podivila se paní správcová. "A kdo pak všechno byl na plesu?"

"Nemohu posloužiti v tom ohledu," řekl zase Dolan. "Ze vzdálenějšího okolí neznám nikoho. Z našeho okolí byli všichni a myslím, že také z celého velkostatku, protože ples byl velmi čteně navštíven." Tím byl zatím výslech skončen a adjunkt odešel někam po svém zaměstnání. V poledne sešel se s Emou. Čekala na něho u stodoly, ale jen tak, aby to bylo nenápadné, aby to vypadalo, jakoby se jen náhodou u stodoly sešli, ale přece, aby mohla s Dolanem jíti přes dvůr k obytnému stavení.

"Tančil jste také včera, pane adjunkte?" otázala se Ema.

"Tančil, slečno, ale jen jednou," odpověděl Dolan.

"A s kterou slečnou?" vyzvíдалa zase Ema.

"Se slečnou Blankou," řekl trochu v rozpacích.

"Cože? Slečna Cechnerová byla na plesu v Podhoří?" zadivila se Ema.

"Byla tam se svým otcem," odpověděl Dolan. "Také jsem se divil. Vzkazuje vás srdečně pozdravovat a v květnu zas přijede do Hořína."

"Tedy ji lázně na jihu neuzdravili?" hovořila Ema. "Tušila jsem, že choroba její vězí hlouběji. A jiného vám nepovídala nic?"

"I to víte, slečno, že jsme toho za celou noc napovídali mnoho," odpověděl Dolan usmívaje se.

Ema se zastavila uprostřed dvora, stoupla si před Dolana, aby mu viděla do očí a najednou otázala se ho zpřímá: "Odpusťte, že jsem neskromnou! Ale jednu věc mi povězte! Domluvili jste se se slečnou Cechnerovou včera?"

"Slečno Emo, té otázce nerozumím," vytáčel se Dolan zmateně.

"Však vy mi rozumíte," řekla Ema pohlížejíc mu vřele do obličeje. "Vím, že slečna přijela do Podhoří jen k vůli vám. Ted' to vím, proč ředitel psal, abyste na ples přijel. Nezapírejte a řekněte mi pravdu! Domluvili jste se?" naléhala na něho.

"Ne, slečno Emo," odpověděl Dolan stísněným hlasem.

"To je divné, vid'te?" hovořila Ema. "Slečna Cechnerová je podivná bytost, já vím, že srdce její po vás touží, ale nechce se vám otevřít. Je to divné, vid'te?"

"To všechno víte, slečno Emo?" podivil se Dolan.

"Ba, vím to mnohem dříve než vy," odušila Ema pokyvujíc starostlivě hlavou. "Celé léto jsem vás oba pozorovala a čekala jsem, že se sobě sblížíte."

"Slečno Emo," řekl Dolan vřele, "čekala jste věc, o níž jsem ani nesnil. Zanechme těch řešení budoucích věcí! Slečna Blanka je dcerou radovou a já jen nepatrným hospodářským adjunktem v Hoříně. A jednu věc bych vám přece rád řekl."

"Co to je, pane adjunkte?" tázala se Ema zvědavě.

"Blanka by měla mít vaše srdce," řekl Dolan vřele.

"To není možné," odpověděla dívka nadšeně.

"A už o té záležitosti nebudeme mluvit, slečno Emo?" tázal se Dolan prosebně.

"Nebudeme, pane adjunkte," odpověděla neobyčejně vážně.

Když za chvíli Dolan octl se ve svém pokoji, musel chvíli klidně přemýšlet, aby se vzpamatoval ze svého překvapení, do něhož ho uvrhla řeč Emina.

"Podívejme se, jaký bystrozrak to děvče má," hovořil sám s sebou. Tedy ona věděla, co jsem já choval jako nejhlubší tajemství své duše. Ovšem děvčata svěřují si své city spíše než my muži. Ale Ema tím trpí! A já přece nejsem ničím vinen. A Blanka? Mohlo už v létě dojít mezi námi k dorozumění. Proč mne od sebe oddaluje? Trápí mne. Květen nebude tak brzy a zatím bude mne mučiti nejistota, zžíravá touha a neustálené myšlenky."

Nastal březen, ale zima neulevovala ve své vládě. Snad v krajině nastaly první jarní oblevy, ale okolo Hořína nebylo po jaru ještě ani potuchy. První jarní den v březnu vyznamenal se v Hoříně jen novou vánicí.

"Kdyby mi alespoň psala!" myslíval si Dolan, vzpomínaje na Blanku. "To děvče ani neví, jakou útěchou byl mi její dosti stručný lístek. Uvrhla mne v zoufalé postavení. Je to skutečně hrozné. Milovati a býti milován a přece nevědět, jak vše skončí. Hrozné. Tak blízek býti svému štěstí a nemoci je uchopiti oběma rukama."

MILAN RASTISLAV ŠTEFÁNIK

(*1880 - †1919)

Milan Kuncič

Dne 4. května 1919 vracel se generál Štefánik do milované vlasti, aby zde našel svou smrt. Jeho odchod, který byl tak nečekaný a tak náhlý způsobí našim národům nenahraditelnou ztrátu, kterou nikdy nebylo možno nahradit. Historické zásluhy generála Štefánika o zahraniční odboj se vyrovnají i Masarykovým, ale nejsou tak známé když mu nebylo dopřáno pokračovat v práci pro vlast a jeho jméno pomalu mizelo v historii. Štefánik nám odešel v tak mladém věku, kdy měl před sebou velkou budoucnost a s ním i jeho milované Slovensko.

Jeho otec byl slovenským evangelickým farářem v Košariskách pod Bradlom a Milanu dostalo se vlastenecké výchovy a po maturitě roku 1898 odešel na další studia do Prahy. Z technických přešel po dvou letech na filozofii a roku 1904 byl promován doktorem filozofie. Byl velmi činný v národních spolcích a navázal řadu významných známostí a chodil také do rodiny Tomáše G. Masaryka. Sprátelili se i když mezi nimi byl třicetiletý věkový rozdíl. Štefánik byl upřímným přítelem Čechů a vždy propagoval bratrství Slováků a Čechů. Byl to vynikající vlastenec, vědec, voják a diplomat.

Štefánik s Masarykem propagovali slovenskou otázku. Vedl vědeckou výpravu na Mont Blanc, později po vypuknutí světové války se přihlásil dobrovolně do armády a pro chatrné zdraví vyvolil si leteckou kariéru. V této se velmi osvědčil a rychle postupoval až do hodnosti generála.

ThDr. Felix Mikula o Štefánikovi napsal (viz "Demokracie v exilu z dubna 1979): "V měsíci máji budeme upírat' společný pohľad na jednoho zo spolutorcov nášho štátu... M. R. Štefánik bol z lásky k vlasti aj exulantom, zo začiatku viacej dobrovoľným, ku koncu života viacej nedobrovoľným. Hoci už roku 1904 odišiel z Prahy do Paříža a hoci už pred prvou svetovou vojnou prijal francúzske občianstvo, jeho láska k domovu tým neutrpeľa. Ba bola dušou všetkého jeho počínania..."

Ako známo, bol Štefánik bohate vybavený plodmi západnej kultúry a sám plodný ako vedec-astronóm. Známa, hoci dosť ťažko definovateľná moc ducha, bola aj hlavnou jeho pomôckou, keď sa zapojil do oslobodzovacej akcie T. G. Masaryka a E. Beneše. "Bol skôr apoštolom ako diplomatom a vojakom", charakterizuje ho Beneš. Masaryk sa mu obdivuje, ako úspešne prenikol s československou myšlienkou aj do kruhov vatikánskych, hoci bol evanjelík.

M. R. Štefánika, pravda, poháněla k činnosti a riadila jeho kroky aj vnútorná duchovná sila, ktorú si silne uvedomoval. Premýšľaním a svetovým rozhľadom prepracoval sa k československej štátnej koncepcii a prilnul ku nej láskou horúcou a bezvýhradnou. Bol dokonca nekompromisným zastáncom aj československej jednoty národnej. Myšlienka spoločného štátu Čechov a Slovákov bola Štefánikovi tak jasná a tak drahá, že bol akiste odhodlaný pre ňu byť padnúť alebo sa upracovať.

Protože osobnosť spoluzakladateľa ČSR je po každej stránke tak nepochybne hodnotná, nemohli sa ho zrieknuť napríklad ani prívrženci radikálneho separatizmu. Pri oslavách národného hrdinu, od ktorého politickej koncepcie sa diametrálne vzdialili, kryli svoje pozície obyčajne výhradou: "Keby žil Štefánik dnes, zmýšľal by inakšie". Tieto slová im však nikdy neišli od srdca.

Dnešný režim, ktorý sa zmocnil vlády nad republikou Masaryka a

Štefánika, akiste sa vôbec nepokúša poriadat' dajakú spomienku na veľkého syna slovenskej zeme. Veľmi zle by sa pri tom červenal a potil. Intuitívny duch Štefánikov povedal totiž o komunizme už pred viac ako 60 rokmi to isté, čo hovorí o ňom dnešný svet, poučený faktmi. Ostatne aj generál Štefánik poznal z vlastnej skúsenosti Rusko aj predbolševické (1916) aj bolševické (1919). Videl na vlastné oči veľkú časť neľudskej bolševickej brutality. Preto nevidel dôvod, aby čakal s úsudkom o celom systéme, aby ešte študoval komunistickú "filozofiu".

Nechže si komunizmus napísal do svojich knižiek hocičo o tom, ako chce človeka povzniesť, pre Štefánika hovorilo jasnejšou rečou trvalé poníženie osobnosti ľudskej, ktorého sa komunizmus dopúšťa skutočne. Podľa Štefánika "bolševizmus burcuje najnižšie pudy, sťahuje s blížneho kožuch, hádže protivníka do mora, zakupuje duše za výhody". Preto aj úsudok o komunizme "teoretickom" dopadol u Štefánika takto: "Bolševizmus nie je filozofickou orientáciou, ale chorobným prejavom a apokaliptickým chaosom... Koketovať s bolševickými smermi by sa rovnalo opusteniu cesty zdravého rozumu." - Kto opustí cestu zdravého rozumu, stvorí istotne veľmi čudnú filozofiu."

Štefánik utvoril již roku 1915 v Paříži ústředí, které bylo v únoru 1916 nazváno Národní radou. Tato měla dvojí úkol: diplomatický a vojenský. Štefánik, který měl zvučné jméno jako astronom a podnikl také řadu významných expedic na Mont Blanc, do Samarkandu, na Tahiti, do Afriky a Jižní Ameriky, prokázal svými odvážnými lety jak Francii tak i Spojencům znamenité služby. Mimo diplomatických snažení Národní rady byl jejím druhým úkolem postavit co největší československou armádu, t.zv. legie. Mělo to být důkazem, že národ po svobodě nejen touží, ale je ochoten za ni i bojovat. Štefánik zprostředkoval dne 3. února 1916 Masarykovi audienci u francouzského ministerského předsedy Briana audienci, který schválil oba plány jak politický, tak i vojenský.

Štefánik měl na starosti organizování československých legií. V květnu 1917 odejel Štefánik k americkým krajanům a vyzval je ke vstupu do legií ve Francii. Důrazně jim kladl na srdce, že národ jenž není ochoten za svou svobodu dát život, není svobody hoden. Jeho výzva nezůstala bez ozvěny a Amerika dala jak legiím tak i po vstupu USA do války velký počet dobrovolníků. Štefánik organizoval potom legii v Itálii.

Československé legie byly velkým aktivem pro práci naší zahraniční akce a její trojky: Masaryka, Beneše a Štefánika. Anabáze československých legií celou Sibiří až do Vladivostoku byla v celém světě tehdy pravou senzací. Boje legionářů zjednaly československému jménu ve světě kus slávy, dodaly váhy a důrazu řečem a činnosti diplomatů a politiků a podstatně pomohly tomu, že Národní rada v Paříži byla uznána za prozatímní československou vládu, ve které Masaryk byl ministerským předsedou, Beneš ministrem zahraničí a Štefánik ministrem vojenství.

V listopadu 1917 připlul Štefánik do Vladivostoku a zjistil, že je nutno unavené armádě dopřát oddechu. V lednu 1919 nařídil aby vojsko bylo odevzeno z fronty do zázemí a hlídalo trat' od Omarku po Bajkal. V prosinci 1917 dostala také Národní rada souhlas k postavení československých legií na francouzské půdě a v dubnu 1918 v Itálii, kde také brzy zasáhly do bojů.

Jeho návrat do osvobozené vlasti byl tragický. Na velkém dvojplošniku se blížil z Itálie do milované osvobozené vlasti. V Bratislavě bylo dne 4. května 1919 vše připraveno k jeho přijetí. K nepopsatelnému zděšení čekajících se letadlo nad městem vzřalo a zřítilo a jeden z největších synů slovenského národa zahynul v jeho troskách. Byl pochován i se dvěma italskými průvodci blízko svého rodiště na vrchu Bradlo, kde mu byla zbudována mohutná mohyla.

Generál Štefánik je našim velkým hrdinou, příkladem a vzorem a jeho jméno a jeho dědictví nesmí být nikdy zapomenuto.

Bez Milana Rastislava Štefánika by nebyla Československá republika. Čest a sláva jeho památce. Jeho mohyla na Bradle je poutním místem Čechů a Slováků. Je to místo právě jednoty našich národů.

Zůstalo by však naší stálou tragedií kdybychom jen slovy vzdávali poctu Milanu Rastislavovi Štefánikovi a nepokračovali v jeho nám svěřeném odkazu: Československé legie nesmí být jen záležitostí historie, ale musí právě v okamžité situaci pokračovat v osvobozování Československa od nelidského ateistického komunismu. Proto jak v naší vlasti tak i v zahraničí se formují nové československé legie generála Štefánika.

Po slovech musí nutně přijít činy.

Voláme Vás proto všechny k dlouhé cestě exilovou Sibiří Zahraničního i vnitřního československého exilu;

Pokračování na str. 9

ZLEVNĚNÉ CENY DO EVROPY:

- PRAHA - BRATISLAVA do konce května 1994..... \$629.00
od 1. června 1994..... \$729.00
- VÍDEŇ do konce května 1994..... \$659.00
od 1. června 1994..... \$749.00
- FRANKFURT do konce května 1994..... \$519.00
od 1. června 1994..... \$648.00
- MNICHOV do konce května 1994..... \$599.00
od 1. června 1994..... \$699.00
- Pro návštěvníky z České a Slovenské republiky
do 3 měsíců pobytu jen \$729.00

Mimořádně levné zájezdy na Floridu, Havajské ostrovy, Jamajku a do Mexika.

Zveme Vás k zájezdu na XII. Vsesokolský slet do Prahy ve dnech od 1. až 8. července 1994. Speciální ceny letenek na přímém letu Chicago-Praha s Čs. aeroliniemi. Vstupenky na sletové podniky, po sletu autobusový zájezd po Čechách a Moravě a rovněž do Vídně, Salzburgu, Budapešti, Bratislavy.

ZAVOLEJTE NEBO NAPIŠTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402

Telefon: 708-749-1333 — 1-800-886-7012

FAX 708-749-1350

Měl jsem chřipkovou horečku, žena byla na nákupu a vyzvánění telefonu bylo nesnesitelné. Dověkl jsem se k aparátu:

"Haló?"

— Tady Marie. Prosím tě...

"Ahoj. Co je?"

— Prosím tě, co mám dělat? Oni mě obvinili, že jsem byla spolupracovnicí estébé. To je lež... -

"To mi nemusíš dokazovat..."

— No ale doktor X. to do Konfederace (politických vězňů, p.a.) přitáhl z vnitřních spisů. Co dělat?! -

"Vykašli se na to. Nejsi v postavení, kdy bys to potřebovala..."

— No to ne, ale je to sprosté a nemohu si to nechat...

"To jistě. Však víš, jak to říkal jeden mukl na sněmu Konfederace: 'Ve svých centrech spřízněné tajné služby obou protistran, mají pro všechny případy připravené 'důkazy' o necti svých odpůrců. Je to půl na půl národa. Spolehlivý zbytek tvoří mrtví'?"

— Ano, ale já jsem přece s estébé nespolečovala! To můj komplic Ješita - přece ho znáš! - byl po úvodním vyšetřování z vazby propuštěný (tehdy-rozumíš?!), byl do soudu dovyšetřovaný na svobodě. No a ten je čistý. Chápeš to?!

"Úplně. Právě proto! Ješita byl a je kurva, tak co bychom o tom dál mluvili, — A vůbec: Víš, že můj telefon je odposlouchávaný?!"

— Vím, ale at' to slyší!...

X X X

Po uplynutí asi jednoho roku plačtivý rozhovor s Marií, sedmdesátiletou členkou Konfederace politických vězňů, na stejné téma pokračoval:

— Ahoj, představ si, že ten doktor X, co jako za nás dělá na vnitru za deset tisíc ročně, o mně přinesl do Konfederace zase to samé. On se tam ještě s jedním muklem hrabe ve spisech všech politických vězňů, a víc než sprostárnami vyšetřovatelů, se zabývá texty protokolů s výpověďmi vyslychaných muklů. No a já jsem prý estébé nabídla spolupráci. Dovedeš si to představit?!—

"Dovedu. Dostali tě třeba do presu: děti, rodiče, rodina a tak dále. Tak

třeba jsi jim něco podepsala..."

— Nic. Já o ničem nevím!—

"Používali drogy"

— O tom nic nevím...

"No jistě, oni ti nenahlásili, že dali do žrádla nějaký ten oblibovák, po kterém ses 'vybilila' do protokolu i o tom, cos nikdy ani neudělala."

— No to snad ne... —

"Vidím, že jsi 'zkušeností nedotčená', ale tak se to u tvrdohlavých běžně dělalo. A u toho tvého komplice Ješity to ani nemuseli používat. Ten se asi hned zpočátku 'vyvrhl' pravdivě do výslechového protokolu, a vzhledem k formě jeho lžosti, mohl být propuštěn. Chápeš?!"

— Však on ani nechce být členem Konfederace. Prý ho to nezajímá. On jede s Hradem. Ted' je podšéfem v televizi nebo co. No to bych ti musela vyprávět... —

"Ani nemusíš, to se ví..."

— No ale co mám dělat?! Mám to dát soudu? Gerta to ted' u soudu vyhrála! Že jako není důkazů o tom, že byla spolupracovnicí estébé...

"Gerta to asi potřebovala. Je sice tvoje vrstevnice, ale zřejmě ještě chce být na politické scéně. Ty také?"

— Ne, ale s estébé jsem nespolečovala! —

"Tak k čemu by ti to vnitřické potvrzení za šest let vlastně bylo?"

X X X

O tři měsíce později - v únoru 1994:

— Ahoj, jak se máš? Víš, že mě ten doktor X., ten co s tím druhým muklem pracuje pro vnitro a hledá vši ve výpovědích politických vězňů, že mě stále usvědčuje, že jsem spolupracovala s estébé, ačkoliv podle rozhodnutí Ústavního soudu se písmeno c) toho zákona (zápis bez důkazu), nepokládá za spolupráci. —

"Ty, já se o to nezajímám, ale radím ti, vykašli se na to. Mne by spíš zajímal ten doktor X. Není to ten halama, co má takovou 'podseknutou' výslovnost?!... Tak o tom mě nic nevyprávěj. S tím jsem byl na Jáchymovsku..."

— No právě! Na poslední schůzi Konfederace, kde se kasal znalostmi získanými o zavřených ze spisů, mu jeden mukl řekl: "Ty tady moc nekecej, tys dělal při těžbě uranu úderníka!! Tys byla pěkná svině... Ale vzali mu mikrofon..."

"Jo, to se dělá. Tak to udělali i šéfredaktorovi Týdeníku Politika, když tam jednou vystoupil jako host, a mluvil pravdu o..."

— Já už vím. Ano. A ted' byl zrovna za své psaní odsouzený. Tomáš se jmenuje, že jo?—

"Ano, ale co ten doktor X.? Co odpověděl na toho 'úderníka'?"

— Něco koktal, zvuk byl vypnutý, takže nevím... —

"Ale já vím: Doktor X. a pár dalších, vím nejméně o deseti či patnácti, jsou agenti nového estébé. Tam patří i ten tvůj komplic Ješita. Ten hezoun byl dokonce něco fízlovat v Americe. I v Hlasateli a tak dále..."

— No ano, však už se roztahuje a kouká vejš.-

"I to se ví. Jenže to 'vejš' - chápeš co tím chci jako věžeň říct?! Takže, Marie: Na ty zápisy se vykašli. I to je dnes zmanipulovatelné. Víc ti řeknu ústně. — Jo: Vzpomínáš si, jak Věra, tehdy aktivní členka výboru, přišla z jakéhosi shromáždění, kde jí podal Havel ruku, a jak proto odmítla podávanou ruku kamaráda s odůvodněním, že její ruky se před chvílí dotkl sám nejvyšší?! - No vidíš. A byla, jak se brzy ukázalo, vedená jako spolupracovnice estébé. A možná, že jí i skutečně byla. V kriminále si jí před předčasným propuštěním osobně vyzvedl jakýsi prokurátor a pak prý o nich nebylo týden slyšet. No a komunismus doválčila v pohodě... Takže ty, Marie, netrojči, nejsi Věra, ani podobná. Jsi bába nad hrobem, a budeš si dělat hlavu s estébáckými sprostotami...?!"

— Jenže, právě že nad hrobem... —

"Hele: V této funkcionářsky kolaborantské Konfederaci politických vězňů kariéru dělat nechceš, tak co? A my tě pak v té opravdové organizaci politických vězňů uděláme, čím budeš chtít, protože budeme mít jiné starosti. Ale předem vím, že nebudeš chtít. Já už asi také ne. Ale do pořádku bychom ten náš dnešní prohradní chlív dát měli. Pro historii!!"

— No právě, jenomže... —

"Marie, asi vaříš oběd, tož at' se ti něco nepřipálí. Ahoj! — A až uvidíš toho Ješitu, nebo toho čmuchala X., tak jim vyříd'... Anebo ne. To chvíli počká a řeknu jim to osobně..."

X X X

Na závěr: Neznám přesný počet členů či funkcionářů Konfederace, kteří pracovali po Listopadu, nebo pracují dosud, na novém vnitru či u Bezpečnostní informační služby (BIS). Ale znám případy, které tito letití udavači vyprovokovali. Přitom neznám ani jeden případ, že by při té dobře honorované práci odhalili skutečného donašeče, vyšetřovatele-zabijáka, nebo kata těch stovek popravených a tisíců umučených politických vězňů!!!!

Nejhloupěji postavená otázka by tedy zněla: "Co tito muklové na vnitru za ty prachy vlastně dělají...?!"

MILAN RASTISLAV ŠTEFÁNIK...

Voláme naše legionáře ve vězeních a koncentračních táborech;

Voláme československé politické vězně ke službě vlasti;

Voláme příslušníky československé armády - aktivní i rezervisty- ke službě vlasti

Voláme československé vlastence ke službě vlasti;

Voláme československé vlastenky ke službě vlasti;

Voláme československou mládež ke službě vlasti;

Voláme každého kdo ještě nezradil ke službě vlasti;

Voláme naše krajany ve svobodném světě ke službě vlasti;

V naší více než tisícileté historii přežili jsme řadu bitev.

Přežili jsme:

Moravské pole;

Lipany;

Rod Habsburský

Mnichov;

Protektorát;

Únor 1948;

Srpen 1968;

a přežijeme i sovětskou okupaci a sovětizaci, ale válka za demokratické, křesťanské, nezávislé a sociálně-spravedlivé Československo stále trvá a k rozhodující bitvě může přijít bez varování a musíme být na ni připraveni.

Štefánikova československá legie ve vlasti a v zahraničí bude jako reprezentant československé demokratické armády mimořádným aktivem pro politicko-diplomatickou zahraniční akci a spolurozhodne další osud našich dnes porobených národů.

Roku 1346 došlo k památné bitvě u Kresčaku a náš král Jan tam řekl v průběhu bitvy, která byla již téměř prohrána, historická slova: "Toho bohda nebude aby český král z boje utíkal" a my dnes ve stejném duchu prohlašujeme:

Toho bohda nebude aby český a slovenský národ bez boje vyklidily a nepříteli postoupily naši vlast - naše Československo. Sovětská okupace může být dlouhá a krutá, ale žádný okupant nemůže nikdy získat srdce, důvěru a duši československého lidu.

Roku 1849 napsal Lajos Košut: "Nezvítězili jsme ale bojovali. Nezachránili jsme naši zemi, ale bránili ji..." A totéž platí i pro nás. Nemůžeme-li naši vlast bránit se zbraní v ruce, musíme umět připravit a mobilizovat československý lid tělesně a duševně pro brannou pohotovost.

Pamatujme Štefánikova slova: "Národ jenž není ochoten za svou svobodu dát život, není svobody hoden."

"... a kdo se odrodí

čepelí v tu zrádnou hrud'."

NEMOVITOSTI

MIKI SPIGL

Cermak Road Realty

6226 W. Cermak Rd.
Berwyn, IL

Jestliže zamýšlíte prodat majetek, ohodnocuji zdarma v chicagském okolí. Procenta jsou velmi nízká, chcete-li koupit. Volejte 708-484-4800 nebo domů 708-562-7605

ATTENTION BERWYN

★ ★ ★ POSTAL JOBS ★ ★ ★

Start \$11.41/hr. + benefits. For application & info, call 1-(216) 324-5510, Ext. ILD111 7 am to 10 pm 7 days.

1450 AM
WCEV
WE'RE CHICAGO'S
ETHNIC VOICE

Naše písničky nezahynou

Půlhodinku hudby z naší vlasti vysílá Jerry Jiráček na stanici WCEV 1450 AM každou středu a pátek v 8.05 večer.

PRODÁ SE

Woodlawn cemetery, part 23, Southland East Section, 2 lots, very reasonable price. Phone: (708) 795-6574 or 484-6075.

SEZNÁMENÍ

44-letá rozvedená Češka, štíhlá, výška 5 stop, by se ráda seznámila s mužem 40-60 let za účelem sňatku. Tel. (708) 969-5067, Jarmila.

Kde možno koupit HLASATEL:

- **Minařík Bakery**
5832 W. Čermák Rd., Cicero
Pouze nedělní
- **Brookfield (Minařík II.) Bakery**
9213 Broadway, Brookfield
Pouze nedělní
- **Austin a Čermák Rd.**
Cicero — stánek
- **Prague Sausage & Delicatessen**
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- **Redakce Hlasatele**
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- **The European Village, Ltd.**
6531 W. Čermák Rd., Berwyn
- **Roh Oak Park & Čermák Rd.**
Berwyn — stánek
- **Čermák Rd. & East Ave.**
Berwyn — stánek

- **V New Yorku: Candy Store**
1437 - 1st Ave., New York, NY

HELP WANTED

Potřebujeme ženu, která mluví česky na víkendy - pátek a sobotu. Prague Sausage, 6600 West Cermak Rd. Volejte (708) 795-0250.

Social Service Designee — Group discussion leader. Bohemian Home For the Aged. Must speak both English and Czech or Slovak. Tel. (312) 588-1220.

NABÍDKA PRO KRAJANY

\$250.- za týdenní pronájem chaty pro 5 osob v Krkonoších, ČR. Nádherná poloha - výhled na hory. Informace na adrese: Jaroslav Čeleňák, Gebauerova 1597, 50901 Nová Paka, Czech Republic, Europe.

DREAM JOBS

Housekeeper-Baby Sitter to live-in, to go to Aspen, CO., beautiful skiing area with a Czech family. Must speak English, must drive, must cook, have experience in housekeeping. Salary up to \$400/wk.

Live-in couple to travel to Indianapolis. Must be experienced in cleaning, cooking and driving. Up to 650/wk. Traycee Domestic Agency, Inc., a private Employment Agency, 448 Sheridan, Highwood, IL. Call Barbara at (708) 432-6111.

HELP WANTED

Přijmeme servírku, busboy nebo busgirl. Volejte Westchester Inn Restaurant, tel. (708) 409-1391.

ATTENTION BERWYN

★ ★ ★ POSTAL JOBS ★ ★ ★

Start \$11.41/hr. + benefits. For application & info, call 1-(216) 324-2102, Ext. IL111 7 am to 10 pm 7 days.

ATTENTION BERWYN

★ ★ ★ POSTAL JOBS ★ ★ ★

Start \$11.41/hr. + benefits. For application & info, call 1-(216) 324-5504 7am to 10pm 7 days.

Furniture

MAKE SURE OUR QUALITY SHOWS.
FURNITURE REFINISHERS

At Wickes Furniture, we take pride in our products and we want to make sure they always look their best. Today, as a result of continued growth, we seek skilled professionals to repair wood and upholstered pieces in our customers' homes. In return, we can offer:

- ✓ excellent starting pay
- ✓ 401(k) plan
- ✓ medical/dental life insurance

Get the facts right away. Apply in person at:

WICKES FURNITURE DISTRIBUTION CENTER
1100 Lombard Rd.
Lombard, IL 60148
(708) 268-1555

WICKES FURNITURE

The Largest Furniture Retailer in Chicago
Equal Opportunity Employer

PRAMENY POZNÁNÍ

Fanda Čech

Do Prahy jezdí návštěvníci ze SNS, a až na podnikatelské komunistické mafiány si všichni stěžují na poměry v nichž tam nyní živoří. Nedávno přijela s doprovodem na ozdravný pobyt skupina dětí z Běloruska, z oblasti zamořené po havárii v Černobylu. Jako se tam lidé dříve báli promluvit, aby neskončili v komunistickém gulagu - (nyní se otevřeně po celém SNS mezi lidmi říká, že komunistická revoluce byla skrytým vpádem cizího kapitálu do Ruska, který na tomto experimentu velice vydělal) tak se nyní bojí mluvit aby je neokomunistická mafie nenechala vyhladovět, neudělala z nich bezdomovce nebo je nenechala rovnou vyvraždit (nyní jde pro změnu o otevřený vpád cizího kapitálu do SNS, který na tomto experimentu velice vydělavá).

Maminka dítěte, které onemocnělo po jaderné havárii leukémií, nám vyprávěla o hladu, který vládne v Bělorusku. "My zatím ještě máme proti jiným co jíst, protože žijeme v zamořené oblasti a to, co se tady urodí, se nikde nesmí prodávat. Ale všichni jsme odepsaní lidé," říkala. "Továrny jsou zavřené, stát se zhroutil, všude je chaos, nikdo nemá práci, doprava ani pošta nefunguje. Jenom komunisté, kteří byli bohatší než my, mají auta a jezdí nakupovat mimo naši oblast. Kupují venku ve velkém, a pak to u nás draho prodávají a zase na nás bohatnou." Všichni v této jadernou havárií kontaminované oblasti mají zdravotní potíže, je vysoká úmrtnost a nejhorší je pohled na nemocné děti.

Nedávno naše sionistická televizní stanice ČT 2 vysílala besedu s momentálně mocnými v České republice, a tam jeden z nich řekl o Rusku. "Není možné nekonečně ponižovat velký národ. Před druhou světovou válkou se totéž dělo s Německem (cožpak dnes už lidé zapomněli jak obrovská část německého lidu žila mezi dvěma válkami díky reparacím v děsivé bídě, bohatí tam byli pouze židé a šlechta. Fašismus se dostal k moci jako revoluční hnutí,razil hesla chudých a vykořisťovaných a sliboval jim jídlo a práci.) a skončilo to světovou katastrofou.

Sionistický hrabivý spekulativní kapitalismus se hroutí na všech stranách. Proto se snaží o záchranu tím, že ničí hranice států, devastuje ještě více prvovýrobou, šikovnost lidí a jejich talenty (tohle byla židovská specialita, parazitický styl lidí, kteří se nikdy neživili prací, jenom z ní spekulacemi tyli), znehodnocuje právní systémy, kulturu, morálku, průmysl i zemědělství. Naštěstí se poznání o tom, co jsou zač, šíří ze země do země jako požár, který už nelze uhasit. A to bez ohledu na oficiální satelitní prožidovské programy, na jimi ovládané prohané masmédiá. Tenhle zločin jim nevyjde, spíš se naplní slova Sybilina proroctví, které nyní čile koluje po našich městech i na venkově: "To byl útok zločinného Izraelity". "Poslední válka bude nejohrovnější. Žlutí a černí po tisíciletích utrpení přijdou, aby zúčtovali." A potom... "Příznakem každé bližící se války bude, že lidé budou nesevdomitě okrádání a v zoufalství uvádění." "Přijde doba, že s Hebrejskými nikdo chleba jísti chtít nebude, ale bude se štítit ruky jim podati. Přijde doba, že Hebrejští nebudou směti chodit po téže cestě jako národové jiní. Přijde doba, že mnozí při vyslovení jména Hebrejských, odplivnou si."

DEFINICE POLITICKÝCH SYSTÉMŮ:

KOMUNISMUS — Máte dvě krávy. Vláda vám je obě vezme a dá vám část jejich mléka.

SOCIALISMUS — Máte dvě krávy. Vláda vám vezme jednu z nich a dá ji vašemu sousedovi.

FAŠISMUS — Máte dvě krávy. Vláda vám vezme obě a prodá vám mléko.

NACISMUS — Máte dvě krávy. Vláda si vezme obě a zastřelí vás.

BYROKRACIE — Máte dvě krávy. Vláda si vezme obě, zastřelí jednu, druhou podojí a pak mléko vyleje do odpadu.

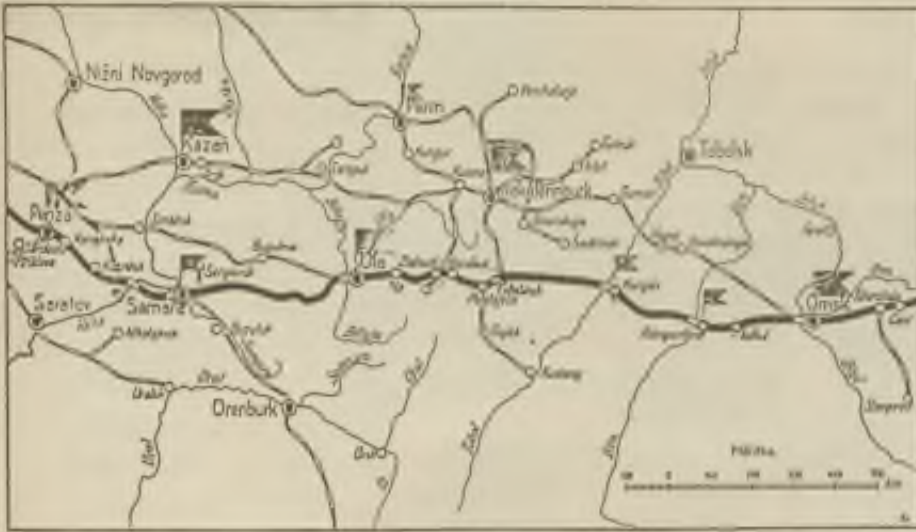
KAPITALISMUS — Máte dvě krávy. Jednu prodáte a koupíte býka.

PROCESOVÁNÍ POŠTY

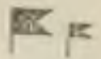
Executive Mailing Service, 7855 W. 111th St., Palos Hills, Ill. 60465. Operátor stroje na procesování pošty. \$4.30-4.60 za hod. Plus bonus a výhody.

OPERÁTOR NA KOMPJÚTRU

Executive Mailing Service, 7855 W. 111th St., Palos Hills, Ill. 60465. Seřizovat texty a tisknout na lasero- vých a nárazových kompjutrech. \$4.80-5.30 za hod. plus výhody.

Místa, ve kterých byly československé oddíly.

Důležitější bolševické posádky.

Pokračování z min. čísla

GENERÁL RUSKÝCH LEGIÍ R. GAJDA

M O J E P A M Ě T I

ČESKOSLOVENSKÁ ANABASE
ZPĚT NA URÁL PROTI BOLŠEVIKŮM
ADMIRÁL KOLČAK

SIBIŘ.

Upravenci - staří a noví

Mnozí si jistě ještě vzpomínají, jak pan Dr. Strnad pranýřoval na stránkách Zpravodaje, tak zvané upravence, kteří, majíce asyl jako političtí uprchlíci, hrnuli se na Československé socialistické konzuláty, prosili Husáka o milost a platili pořádné obnosy ve tvrdých měnách, aby mohli ve vlasti předvádět své "západní automobily a kožichy". Na hranicích západních států vytáhli z jedné kapsy uprchlický pas, na hranicích své socialistické vlasti vytáhli z druhé kapsy pas československý.

Časy se změnily, ale lidé ne. Dnes dělají exilu ostudu ti, kteří si "na oko" (jak hlásila Svobodná Evropa), jinak řečeno podvodem nebo švindlem opatřili "trvalý pobyt" v ČR, i když si dále vesele žijí v exilu, ale hlavní starost věnují vrácení znárodněného nebo jinak konfiskovaného majetku. A mají úspěch.

I když se v ČR o těchto podvodcích ví, vláda a jiné státní orgány (dokonce i poslanec Payne) mlčí a tím to podporují. Na svou poctivost pak doplácí ti, kteří nemají v povaze dělat podvody - podvody ve své nově probuzené vlasti už vůbec ne.

Jedna z koaličních stran chtěla projednat ve vládě odstranění onoho ominozního "trvalého pobytu", ale nepochodila. Z nedávného rozhovoru s pracovníky konzulárního oddělení v Bernu vyplynulo, že se o tomto problému ví, ale že vláda má důležitější úkoly. Při troše dobré vůle, lze "nedůležitý úkol" vyřídit obratem ruky, jak se kdysi říkalo "na pochodu" a ihned opět přejít k úkolům důležitým.

Zdá se však, že konfiskáty zůstanou v rukou těch, kteří je kdysi výhodně koupili nebo v rukou orgánů či organizací, které je po znárodnění dostaly zadarmo a čeká se prostě na to, až ti slušní lidé v exilu vymřou. A bude po problému.

S.Š., Švýcarsko
Viedeňské svobodné listy

Dále zůstala těžká úloha dobývání v bařinatém terénu bolševických posic za stanicí Úst-Talmeňka a dobytí důležitého mostu přes řeku Čumyš. Posice nepřítelovy byly za řekou na výhodných místech, most byl zničen a zabarikádován. Poručík Husárek se rozhodl dobytí posic nepřátelských obchvatným manévrem, a proto vyslal oddíl poručíka Sergějeva s jízdou do boku bolševikům. Avšak výprava se nezdařila, ježto nenašla přes rozvodněný Čumyš brodu a bylo nutno po spravení mostu postupovat útokem frontálním. Rozhodný boj začal se dne 9. června. Vypraven znovu obchvatný oddíl, tentokrát česko-ruský, kterému veleli podporučík Česnovský a kapitán Nikolský, v pravo od trati. Obchvatnému oddílu podařilo se zničit trať v nepřátelském týlu a ihned odtud začít postup proti posicím nepřítele, na kterého se frontální skupina vrhla zepředu.

Avšak obchvat byl domácím obyvatelstvem předčasně prozrazen a bolševici zajistivše si týl proti podporučík Česnovskému, sami přešli k útoku proti frontálním skupinám. Boj trval do půlnoci, a tu bolševici, oklamáni změněnými dispoicemi obchvatného oddílu, který nemohla nic udělati v týlu, vrhl se teď na nepřítele s boku, a domnívajíce se, že je to nový obchvatný oddíl, dali se na útek. Při tom omylem dali se do boje se svou vlastní skupinou, která zajišťovala týl; myslili, že je to ona prozrazená naše obchvatná kolona. Nepřítel ustoupil k samému Barnaulu. Námí ukořistěn vlak a 3 historické hmoždýře, kterých bolševici používali místo děl; vzali je z bijskéhc musea a nabíjeli je prachem, ucpaným různými cáry, potom kousky železa, obyčejně maticemi kolejnicových šroubů, jež opět upřehlovali cáry. Dále jsme ukořistili kulometry a asi 400 ručnic, kromě potravin a jiných zásob. Z našich měla značné ztráty ruská rota Novo-Nikolajevců, která byla bolševiky rozražena a musila ustoupiti, zanechavši na bojišti raněné. Ti se dostali do rukou bolševikům a byli ukrutně zohaveni; mezi nimi i hrdinný poručík Sergějev. Padlých Maďarů po boji bylo napočteno 162.

Dne 11. června obsadili jsme stanicí Povalichu, v níž jsme zadrželi vlak uprchlých komisařů, a co bylo nejcennější, důkladnou mapu barnaulského okolí. Zároveň jsme se dověděli, že dostaneme posilu z Novo-Nikolajevska — 2 těžké houfnice a asi 160 lidí. Pěši tato posila pod velením plukovníka Budkoviče plula po řece Obi.

Mezitím v Barnaulu vypuklo povstání bělogvardějců, které se však nezdařilo. Město stalo se pak obětí pomsty nadarských rudogvardějců. Bolševici se potom rozhodli, že budou hájiti města do konce, a zřídili posice kol řeky Obi, upevňivše zvláště důkladně prostranství před mostem.

Dne 12. června obsadil poručík Husárek poslední stanicí před Barnaulem, zvanou Al-tajskou, a vyslal ochranný oddíl na odbočku, jdoucí na Bijsk. Hlavní síly postoupily až k řece Obi. Útočiti frontálně po železničním mostě, dlouhém téměř jeden km, na barnaulský strmý břeh nemělo smyslu. Proto k dobytí Barnaulu vyslána opět obchvatná kolona podporučíka Česnovského do vesnice Goňba na druhém břehu řeky. Ta se na sever od Barnaulu ve vesnici Voločicha spojila následujícího dne s ruskou výpravou plukovníka Budkoviče, jenž připlul z Novo-Nikolajevska, a dále v Šachovském s bělogvardějci, kteří ustoupili z Barnaulu po nezdařilém povstání.

Dne 14. června zahájen útok na město. Bolševici soustředili hlavní síly proti našemu obchvatnému oddílu, který jim zamezoval ústup na Semipalatinsk. Oddíl po nerovném boji musil ustoupiti do vesnice Goňby a jen ruskému oddílu poručíka Sukina podařilo se na druhý den vniknouti přes »Gorku« do Barnaulu, a současně tam vnikl i oddíl tonských dobrovolců z frontální skupiny, kteří se přepravili přes řeku Ob na prámech. Kořist byla veliká: několik vlaků s parovozy, 200 zajatců a 1000 ručnic a hlavně neporušený železniční most. Naše ztráty byly 4 mrtví a 11 raněných, z nich mrtvý 1 Čech. Na druhý den zapalo se již 800 dobrovolců, kteří posláni brzy nato na pomoc k Mariinsku.

Pádem Barnaulu byl zpečetěn i osud Bijska. V posledních jeho dnech povstaly proti sovětu organizace menševiků a eserů (sociálních revolucionářů) a udělaly v Bijsku nekrvavý převrat. Vyslána ihned deputace nám vstříc a ta potkala oddíl, vyslaný zatím kapitánem Koudelkou, který přišel s 5. setninou 7. pluku na pomoc poručíku Husárkovi, aby byla operace barnaulská urychlena. Bijsk byl námi obsazen a po utvoření místní ochrany naše vojska se vrátila k hlavním silám.

Pokračování na str. 12

1. KRÁTKÝ PŘEHLED VZNIKU ČESKOSLOVENSKÉHO VOJSKA V RUSKU.

25. května 1994 12 Denní hlasatel

Demokracie

KAREL KRYL

*Demokracie rozkvétá,
byť s kosmetickou vadou.
Ti, kteří kradli po léta,
dnes dvojnásobně kradou,
ti, kdo nás léta týrali,
nás vyhazují z práce -
- a z těch, kdo pravdu zpívali,
dnes nadělali zrádce.*

*Demokracie prospívá,
bez nás - a pragmaticky:
brbláme spolu u piva,
jak brblali jsme vždycky,
farář nám slíbil nebesa
a čeká na majetky -
my nakrmíme forbesa
za dvě či za tři pětky.*

*Demokracie zavládla:
zpívá nám Gott a Valda,
zbaštíme soju bez másla
u strejdy Mac Donalda.
Král Václav jedna parta je
se šmelinářským šmejdem:
pod střechem jedné partaje
se u koryta sejdem.*

*Demokracie panuje
od Aše po Humenné.
Samet i něha v pánu je
a zuby vylomené.
Dali nám nové postroje
a ač nás chomout páli,
zaujímáme postoje,
místo, abychom stáli.*

*Demokracie dozrává
do žaludečních vředů:
bez poctivosti, bez práva -
- hlavně bez ohledů.
A je to mýlka soukromá -
- snad z optického klamu,
že místo srdce - břicho má
a místo duše - tlamu...*

Mikrotečky

*V éře
V éře lidských práv
těžko usvědčíš vraha.
Jsme jak stádo krav:
Mlčky bučíme - Sláva!*

*Němci a my
Němci se spojují,
my se půlíme.
Pracně se formují,
a my šlíme...*

*Vláda cestuje
Vláda ráda cestuje,
což je běžné. Divné je,
že teď' naráz, k roztrhání...
K šílenství ji cos' dohání?
Čas volební maturity?!
Žid, BIS, vnitro - klanů kryty -
"zařídí" přec maturity!
Tak proč vláda cestuje?!
Hledá asyl? - !! - Adiééé...!!!*

Pronásledování rudých dále na Semipalatinsk vzali na se Rusové a brzo vtáhli do Semipalatinska, kde zatím udělali převrat místní kozáci. Avšak ještě dlouho vojska Zatínní vlády bojovala s rozutklými rudými, kteří loupili vesnice v Altajském pohorí. Oddíl poručíka Husárka byl spěšně povolán na východní frontu k Nižně-Udinsku.

Po obsazení stanice Čulymské, 123 verst na západ od Novo-Nikolajevska, podkapitán Čehovský dal se na postup k Barabinsku, zabezpečuje si týl malými strážemi na jednotlivých stanicích. Barabinsk byl obsazen rovněž hladce na druhý den večer. Ale nyní byl úkol těžší, neboť bylo nutno zajistit se od napadení jak ze západu se strany Omska, tak ze severu od Kainska, kam vedla z Barabinska železniční odbočka. Z Kainska vypraven byl vlak rudých na pomoc Barabinsku, ale byl odražen po krátkém boji našimi předními strážemi a utekl zpět do Kainska, odkud se ihned sovět i s vojsky dal na útěk k Omsku.

Po obsazení Kainska naše části zřídily západně od Barabinska obrannou linii a vysílaly vyzvědače k Omsku. Velitel bolševické fronty Čerepanov pokusil se dne 29. května o vyjednávání, a když dostal zamítavou odpověď, přešel k útoku. Nepřítel měl mnoho výhod. Kromě toho, že byl několikrát silnější a že byl mnohem lépe ozbrojen (podkapitán Čehovský ukořistil v dobytých městech velice málo zbraní), měl ještě dělostřelectvo, automobily a jízdu.

Naše stráže posunuly se na západ k zastávce Koškul, kde rozebraly mosty a zřídily zákopy. Útok se strany bolševiků zahájen dne 30. května dělostřeleckou palbou na naše zákopy. K večeru přišla nám posila, čímž naše síly vzrostly do tří rot. Zahájen ihned postup a bolševici zaháněni jak ze stanice tak i z vesnice. Nato jsme se vrátili do svých zákopů, neboť pouštět se dále bylo nebezpečné pro slabé síly a nevýhodný terén.

Obdrževše posily z Omska rudí následujícího dne přešli znovu k útoku, tentokrát se 4 děly. Náš obchvat jejich křídel se nezdařil a naopak protiútok německo-maďarských internacionalistů donutil naše levé křídlo k ústupu. Vzhledem na celkovou situaci nařídil podkapitán Čehovský odchod na připravenou posici k Barabinsku. Mnou poslána na pomoc 2. rota 7. pluku poručíka Hnízdy, ale to nepomohlo, neboť podkapitán Čehovský obdržev zprávu, že bolševici obléhají Barabinsk, dal rozkaz k ústupu, až na stanici Kargat, ležící 117 verst západněji. Zaujata obranná posice podél řeky Kargatu. Nařídil jsem v případě nových útoků držet se co nejdéle a jen pomaleji ustupovati k Novo-Nikolajevsku, doufaje, že zatím, jakmile dosáhnou spojení s kapitánem Kadlecem, pošlu posily s dělostřelectvem. Po uzavření příměří v Mariinsku ihned jsem poslal volné síly na pomoc ke Kargatu.

Dne 4. června nepřítel počal páliť dělostřeleckým ohněm na stanici Kargat. Ale tam byl již vlak 5. baterie se dvěma děly (tomský dárek) a posila od 7. pluku. První výstřel z děla překvapil bolševiky, a když druhý výstřel padl přímo do jejich vlaku, dal se tento vlak rychle na útěk. Zatím na levém křídle rozzuřil se boj. Naši krvavě odraželi útoky Maďarů. Boj trval do večera, kdy nepřítel, oslaben citelnými ztrátami, dal se na ústup, jenž se brzy přeměnil v útěk. Mezitím se z Kolčugina vrátil i náš jízdní oddíl a spolu s kozáky vydatně pomáhal v pronásledování. Dne 8. června jsme opět obsadili Barabinsk a Kainsk a postupovali dále směrem ke stanici Tatarské.

Za stanicí Karači bolševický útěk stával se panickým. Bolševici dojeli až na stanici Kabakly, 23 versty před stanicí Tatarskou. Tam se dověděli, že Omsk je obsazen Českoslováky, jejichž předvoj je již ve stanici Tatarské. Zbývalo jim jen jedno: rozutéci se. Avšak k tomu už neměli dosti času, neboť náš předvoj s broněvikem poručíka Všetěčky podnikl na ně útok, při kterém ukořistil vlak se 4 děly, 3600 náboji a se vším nákladem. Velitel fronty Čerepanov byl zajat druhým plukem na útěku. Maďari a Němci, kteří se rozběhli po lesích, byli pronásledováni naši i ruskou jízdu. Zatím řetězy našich zatahovaly okolí a schytávaly rudé. Téhož dne večer broněvik poručíka Kurce setkal se s obrněncem (obrněným vlakem) 6. pluku ze skupiny západní a tak dosaženo spojení.

Odjel jsem ihned do Omska na porady velitelů československých pluků a zástupců naší i ruské vlády. Zřízen štáb mé skupiny, jehož náčelníkem jmenován kapitán Kadlec, a další operace zařízeny tak, aby byly v jednotném plánu vrcholného československého velení, jehož se ujal opět velitel československého armádního sboru, generálmajor Šokorov.

Dopoledne dne 10. června ujednáno se zmíněnou již bolševickou delegací z Mariinska prodloužení příměří na krasnojarské frontě do jedné hodiny v noci dne 16. června.

VYSTOUPENÍ SKUPINY ČELJABINSKÉ A PENZENSKÉ

a) Boje skupiny čeljabinské.

Abych podal alespoň v hlavních rysech úplný obraz bojů československé armády s bolševiky, musím též vylíčit činnost skupiny našich vojsk v Čeljabinsku a Penze. Nebudu při tom zabíhat do takových podrobností jako při popisování bojů na východní frontě, jichž jsem byl sám po celou dobu účastníkem. Jest to pouze proto, že o událostech na východní frontě mohu mluvit z autopsie, kdežto při popisování bojů skupiny čeljabinské a penzenské jsem odkázán téměř výlučně na dosti kusé situační zprávy, zasílané velitelům druhých front.

Pokračování ve středu